

SEANCES DU MERCREDI 13 JUIN 1985
VERGADERINGEN VAN WOENSDAG 13 JUNI 1985ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERINGSEANCE DE L'APRES-MIDI
NAMIDDAGVERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 2925.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération):

Page 2925.

M. Lallemand. — Proposition de loi relative aux faillites et concordats.**MM. Humblet et Delmotte.** — Proposition de loi octroyant une subvention-pension aux provinces en compensation de leurs charges de pensions de retraite du personnel enseignant.**M. Weckx.** — Proposition de loi réformant la loi du 20 avril 1874 relative à la détention préventive.**M. Flagothier et consorts.** — Proposition de loi modifiant l'article 14, alinéa 1^{er}, du Code électoral.**Mme Delruelle-Ghobert et consorts.** — Proposition de loi accordant des garanties au contribuable.

PROPOSITION (Prise en considération):

Page 2925.

MM. Basecq et Mouton. — Proposition d'institution d'une commission d'enquête chargée d'étudier les problèmes relatifs aux importations et aux utilisations frauduleuses d'hormones destinées à l'engraissement du bétail et plus spécialement au respect de l'application des lois et règlements se rapportant à cette matière.Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1984-1985
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1984-1985

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 2925.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming):

Bladzijde 2925.

De heer Lallemand. — Voorstel van wet betreffende het faillissement en het gerechtelijk akkoord.**De heren Humblet en Delmotte.** — Voorstel van wet houdende toekenning van een pensioensubsidie aan de provincies tot compensatie van hun uitgaven voor de rustpensioenen van het onderwijzend personeel.**De heer Weckx.** — Voorstel van wet tot hervorming van de wet van 20 april 1874 betreffende de voorlopige hechtenis.**De heer Flagothier c.s.** — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 14, eerste lid, van het Kieswetboek.**Mevrouw Delruelle-Ghobert c.s.** — Voorstel van wet houdende garanties voor de belastingplichtige.

VOORSTEL (Inoverwegingneming):

Bladzijde 2925.

De heren Basecq en Mouton. — Voorstel tot instelling van een onderzoekscommissie belast met het bestuderen van de problemen betreffende de invoer en het onwettig gebruik van hormonen voor het vetmesten van vee en inzonderheid betreffende de naleving van de wetten en verordeningen ter zake.

PROPOSITION DE LOI (Discussion):

Projet de loi portant des mesures fiscales et autres.

Discussion du rapport fait au nom de la commission des Affaires sociales. — *Orateurs*: M. Vangeel, rapporteur, p. 2925. — MM. Egemeers, Vercaigne, Vandezande, De Kerpel, W. Peeters, Mme Herman-Michielsens, M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, p. 2926.

Discussion de l'article 93. — *Orateurs*: MM. Grosjean, Vandezande, M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, M. Vangeel, rapporteur, p. 2931.

Discussion du rapport fait au nom de la commission des Finances (reprise). — *Orateur*: M. Grootjans, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et des Classes moyennes, p. 2932.

Vote sur les amendements et sur les articles réservés, p. 2936.

Discussion et vote d'articles traités dans le rapport fait au nom de la commission des Finances:

A l'article 14: *Orateurs*: M. de Wasseige, M. Grootjans, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et des Classes moyennes, p. 2945.

Au nouvel article 17bis: *Orateurs*: M. Debussère, M. Grootjans, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et des Classes moyennes, p. 2946.

A l'article 85: *Orateurs*: M. de Wasseige, M. Grootjans, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et des Classes moyennes, p. 2948.

A l'article 89: *Orateurs*: M. De Bremaeker, M. Grootjans, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et des Classes moyennes, M. de Wasseige, p. 2949.

ORDRE DES TRAVAUX:

1. Page 2926.

2. Page 2935.

ONTWERP VAN WET (Bespreking):

Ontwerp van wet houdende fiscale en andere bepalingen.

Bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden. — *Sprekers*: de heer Vangeel, rapporteur, blz. 2925. — De heren Egemeers, Vercaigne, Vandezande, De Kerpel, W. Peeters, mevrouw Herman-Michielsens, de heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, blz. 2926.

Beraadslaging over artikel 93. — *Sprekers*: de heren Grosjean, Vandezande, de heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, de heer Vangeel, rapporteur, blz. 2931.

Bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Financiën (hervatting). — *Spreker*: de heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand, blz. 2932.

Stemming over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen, blz. 2936.

Bespreking en stemming over artikelen behandeld in het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Financiën:

Bij artikel 14: *Sprekers*: de heer de Wasseige, de heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand, blz. 2945.

Bij het nieuw artikel 17bis: *Sprekers*: de heer Debussère, de heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand, blz. 2946.

Bij artikel 85: *Sprekers*: de heer de Wasseige, de heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand, blz. 2948.

Bij artikel 89: *Sprekers*: de heer De Bremaeker, de heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand, de heer de Wasseige, blz. 2949.

REGLING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

1. Bladzijde 2926.

2. Bladzijde 2935.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT

VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

M. Coen, secrétaire, prend place au bureau.

De heer Coen, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.

De vergadering wordt geopend te 15 u. 10 m.

CONGES — VERLOF

M. Lepaffe demande un congé pour raison de santé.
Vraagt verlof: de heer Lepaffe, om gezondheidsredenen.

— Ce congé est accordé.

Dit verlof wordt toegestaan.

MM. Humblet, pour d'autres devoirs; Knuts et Deconinck, empêchés; Vanhaverbeke et Wyninckx, en raison de devoirs administratifs, demandent d'excuser leur absence à la réunion de cet après-midi.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Humblet, wegens andere plichten; Knuts en Deconinck, belet; Vanhaverbeke en Wyninckx, wegens ambtsplichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

PROPOSITIONS — VOORSTELLEN

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération des propositions suivantes:

A. Propositions de loi:

1. Relative aux faillites et concordats (de M. Lallemand);

Aan de orde is de bespreking over de inoverwegingneming van de volgende voorstellen:

A. Voorstellen van wet:

1. Betreffende het faillissement en het gerechtelijk akkoord (van de heer Lallemand);

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

2. Octroyant une subvention-pension aux provinces en compensation de leurs charges de pensions de retraite du personnel enseignant (de MM. Humblet et Delmotte);

2. Houdende toekenning van een pensioensubsidie aan de provincies tot compensatie van hun uitgaven voor de rustpensioenen van het onderwyzend personeel (van de heren Humblet en Delmotte);

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Finances.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Financien.

3. Réformant la loi du 20 avril 1874 relative à la détention préventive (de M. Weckx);

3. Tot hervorming van de wet van 20 april 1874 betreffende de voorlopige hechtenis (van de heer Weckx);

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

4. Modifiant l'article 14, alinéa 1^{er}, du Code électoral (de M. Flagothier et consorts);

4. Tot wijziging van artikel 14, eerste lid, van het Kieswetboek (van de heer Flagothier c.s.);

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Intérieur.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

5. Accordant des garanties au contribuable (de Mme Delruelle-Ghobert et consorts);

5. Houdende garanties voor de belastingplichtige (van mevrouw Delruelle-Ghobert c.s.);

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Finances.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Financien.

B. Proposition d'institution d'une commission d'enquête chargée d'étudier les problèmes relatifs aux importations et aux utilisations frauduleuses d'hormones destinées à l'engraissement du bétail et plus spécialement au respect de l'application des lois et règlements se rapportant à cette matière (de MM. Basecq et Mouton).

B. Voorstel tot instelling van een onderzoekscommissie belast met het bestuderen van de problemen betreffende de invoer en het onwettig gebruik van hormonen voor het vetmesten van vee en inzonderheid betreffende de naleving van de wetten en verordeningen ter zake (van de heren Basecq en Mouton).

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Het voorstel is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

PROJET DE LOI PORTANT DES MESURES FISCALES ET AUTRES

Discussion du rapport fait au nom de la commission des Affaires sociales

ONTWERP VAN WET HOUDENDE FISCALE EN ANDERE BEPALINGEN

Bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden

M. le Président. — Nous reprenons la discussion du projet de loi portant des mesures fiscales et autres par l'examen du rapport fait au nom de la commission des Affaires sociales au sujet de l'article 93, initialement 90.

Wij hervatten de beraadslaging over het ontwerp van wet houdende fiscale en andere bepaling met de bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden betreffende artikel 93, oorspronkelijk 90.

La discussion est ouverte.

De beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de heer Vangeel, rapporteur.

De heer Vangeel, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het voorgestelde oorspronkelijk artikel 90, nu artikel 93, is een kadertekst. Het verleent de Koning de bevoegdheid om de carenzdag in te voeren voor twee categorieën: de bedienden en de overheidsambtenaren. Voor de werklieden bestaat de carenzdag reeds. Dit artikel verleent de Koning tevens de bevoegdheid nadere toepassingsregelen te bepalen. Nochtans moet voor de eventuele invoering het advies van de Nationale Arbeidsraad worden gevraagd.

Tijdens de behandeling in de commissie werd eerst in belangrijke mate over de opportuniteit van de voorgestelde maatregel gesproken. Enerzijds wees een lid op de mogelijkheid dat er nog grotere misbruiken dan de eventueel thans bestaande kunnen voortvloeien uit het invoeren van de carenzdag. Anderzijds werd de aandacht erop gevestigd dat de maatregel in de arbeidswetgeving wordt opgenomen en dat deze daardoor verandert.

Een tweede belangrijk aandachtspunt was de bevoegdheid ter zake van de Nationale Arbeidsraad. Niemand betwistte natuurlijk de bevoegdheid van de Nationale Arbeidsraad wanneer het gaat over het invoeren van een carenzdag voor bedienden doch wel wanneer het gaat over

het invoeren ervan voor ambtenaren. De minister heeft hier duidelijk verwezen naar een advies dat de juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid heeft uitgebracht over soortgelijke aangelegenheden waaruit blijkt dat de Nationale Arbeidsraad ter zake bevoegd is. Ondertussen kan echter aan andere instellingen, zoals de interdepartementale raad voor syndicaal advies, een mening worden gevraagd.

Het derde belangrijke punt was de vraag of dit in overeenstemming is met de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Tenslotte werden er een aantal legistische opmerkingen gemaakt, waar de minister opmerkte dat dit een politieke optie was.

Bij de bespreking van het artikel werden er een aantal amendementen ingediend: een amendement tot afschaffing van geheel het artikel, een amendement tot afschaffing van het derde lid en een amendement tot wijziging van het derde lid. Het eerste en het tweede amendement werden verworpen met 11 tegen 7 stemmen. Omtrent het derde amendement, waarbij gevraagd werd de oorspronkelijke tekst, terug in te voeren, heeft de minister van Sociale Zaken opgemerkt dat juist wat in dit amendement wordt verwoord, kan worden bereikt door de huidige tekst en zelfs dat er meer kan worden bereikt dan wat in de tekst van het amendement wordt gezegd. Waar de mogelijkheid bestaat om een uitzondering te maken voor degenen die een attest van ziekte kunnen voorleggen, heeft de minister geantwoord dat er in het derde lid, buiten deze mogelijkheid, nog andere mogelijkheden zijn ingeschreven.

Wat het tweede lid van het artikel betreft, bestaat de mogelijkheid om de verschillende categorieën van personen die onder het systeem van de carenzdag vallen, in overeenstemming te brengen. Daarom heeft dit lid het amendement ingetrokken. Het werd overgenomen door een ander lid, maar niettemin verworpen.

Uiteindelijk is het artikel aangenomen met elf stemmen tegen zeven. Ik vraag de Senaat deze tekst eveneens te willen goedkeuren. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Mesdames, messieurs, après la réunion, ce midi, de la commission du travail parlementaire, je vous propose d'ordonner ainsi la suite de nos travaux.

Après la discussion du volet social, c'est-à-dire de l'article 93 du projet de loi, et après avoir entendu la réponse du ministre, nous reprendrions l'examen des articles et des amendements se rapportant au volet fiscal du projet de loi, à l'exception de l'article premier au sujet duquel a été déposé un amendement soumis à l'avis du Conseil d'Etat.

La commission de la Justice n'ayant pas encore pu terminer l'examen des amendements qui lui ont été soumis, la discussion du volet s'y rapportant est donc reportée au mardi 18 juin.

J'espère pouvoir disposer lundi après-midi de l'avis du Conseil d'Etat. La commission des Finances examinera cet avis mardi matin, ainsi que l'amendement de M. Gijs et consorts à l'article premier.

Mardi, à partir de 14 heures, nous interromprons donc la discussion des budgets de l'Education nationale pour examiner l'article premier du volet fiscal et l'amendement qui s'y rapporte ainsi que le volet de la Justice avec l'espoir de pouvoir procéder au vote des amendements et articles réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble avant 18 heures. Si la discussion devait se poursuivre au-delà de cette heure, la commission a décidé de reporter les votes au mercredi 19 juin, dans l'après-midi.

Je vous communiquerai le reste de l'ordre du jour à 17 heures, avant les votes.

Le Conseil des ministres devant se réunir ce soir, nous terminerons aujourd'hui nos travaux aux environs de 19 heures.

Demain, nous entendrons les questions orales et les interpellations qui sont à notre ordre du jour.

De commissie voor de parlementaire werkzaamheden gaat ermee akkoord dat de vragen en de interpellaties betreffende het Heizelgebeuren gegroepeerd worden. De minister of ministers zullen op het einde een globaal antwoord geven. In de mate van het mogelijke zullen wij ook de andere mondelinge vragen en interpellaties behandelen. Toch zou ik willen voorstellen dat het morgen niet te laat wordt en dat eventueel sommige interpellaties naar volgende week worden verschoven. Is de Senaat het hiermee eens?

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux? (*Assentiment.*)

Il en est ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

PROJET DE LOI PORTANT DES MESURES FISCALES ET AUTRES

Reprise de la discussion du rapport fait au nom de la commission des Affaires sociales

ONTWERP VAN WET HOUDENDE FISCALE EN ANDERE BEPALINGEN

Hervatting van de bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden

M. le Président. — Nous reprenons la discussion du rapport fait au nom de la commission des Affaires sociales au sujet de l'article 93, initialement 90.

Wij hervatten de bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden betreffende artikel 93, oorspronkelijk 90.

Het woord is aan de heer Egelmeers.

De heer Egelmeers. — Mijnheer de Voorzitter, de omschrijving van artikel 93 betreffende de carenzdag roept fundamentele vragen op over de toepassing ervan op de categorieën die worden geviséerd.

De onverzorgde en voor interpretatie vatbare teksten lopen als een rode draad door de door de regering ingediende ontwerpen. De regerings-teksten zijn het tegengestelde van eenvormigheid en gebruik van de passende termen in een juiste context. Sommigen beschouwen het arbeidsrecht als een *quantité négligeable* of als een bestaand produkt ten aanzien van het klassieke of traditionele recht. De *laissez-faire* - *laissez-passer*-filosofie is daar niet vreemd aan. Ik zal dat in mijn kritische benadering verduidelijken.

Eerst zou het wenselijk zijn dat de regering zegt wat zij verstaat onder de ambtenaren van de «overheidsdiensten». Zijn alleen de ambtenaren van de uitvoerende macht bedoeld, of geldt artikel 93 ook voor de rechterlijke en de wetgevende macht?

Eén zaak is zeker. De «beambten» vallen buiten de toepassing van artikel 93, aangezien de regering het woord «ambtenaren» gebruikt, waarmee in de praktijk de hogere functies van de statutair benoemde personeelsleden worden bedoeld. Er zijn voldoende vakliteratuur en verklarende teksten om dit te staven.

Volgens de regering moet de Nationale Arbeidsraad, NAR, adviseren wanneer de Koning ter zake besluiten neemt. Voor de adviesprocedure via de Nationale Arbeidsraad is er voor de bedienden geen probleem. Voor de «ambtenaren» van de overheidsdiensten is de Nationale Arbeidsraad echter niet bevoegd. De NAR zou wel bevoegd geweest zijn indien het ging om niet-benoemde en met een arbeidsovereenkomst verbonden personen. Artikel 4 van de wet van 29 mei 1952 ligt hieraan ten grondslag. Ik citeer: «De Raad kan vertegenwoordigers voor de besturen van de openbare instellingen of van de instellingen van openbaar nut oproepen om hun advies te vernemen.» Het gaat hier onbetwistbaar over een materie die zowel de privé- als de openbare sector aangaat en personen betreft die onder dezelfde rechtsregeling vallen, dit wil zeggen personen tewerkgesteld op grond van een arbeidsovereenkomst. In artikel 93 is dit duidelijk niet het geval. Het gaat hier om een referentie naar een systeem, *in casu* de carenzdag die van toepassing is op de arbeiders.

Ten hoogste zou de NAR kunnen adviseren over de personen in openbare dienst die met een arbeidsovereenkomst zijn verbonden.

Ik kom zo tot de geviseerde categorie van de bedienden. Hier staan wij voor een belangrijke constatering. Op de tekst van het artikel 93 krijgt de Koning de bevoegdheid de carenzdag toe te passen op de bedienden.

Artikel 70 van de wet van 3 juli 1978 op de arbeidsovereenkomsten is duidelijk en niet vatbaar voor interpretatie. De wetgever alleen is bevoegd om dit artikel te wijzigen zodat, onder andere, de bedienden niet meer een loon — wedde — zullen ontvangen voor de eerste dertig dagen van een arbeidsongeschiktheid wegens ziekte of ongeval, de perioden van arbeidsongeschiktheid waarover artikel 93 handelt.

Wanneer wij de tekst van dit artikel 93 vergelijken met die van artikel 70 van de wet op de arbeidsovereenkomsten, staan wij voor een contradictie, waar de arbeidsrechtbanken zeker voordeel uit kunnen halen omdat artikel 93 binnen de structuur van het ontwerp geen plaats krijgt in een ter zake bestaande wetgeving, namelijk de wet op de arbeidsovereenkomsten.

Het antwoord van de minister van Sociale Zaken in de commissie — waarom niet de bevoegde minister van Tewerkstelling en Arbeid? — is een nietszeggend antwoord. De Raad van State heeft zich alleen beperkt tot het voorstellen van een nieuwe tekst omdat de door de regering ingediende tekst helemaal niet leesbaar was.

Mijnheer de Voorzitter, ik blijf erbij dat een nieuw advies van de Raad van State over de grond van de zaak ten opzichte zowel van de bevoegdheid van de NAR voor de ambtenaren als van de toepassing van de carenzdag op de bedienden noodzakelijk is.

Tot slot wil ik nog even het moreel aspect van de filosofie van artikel 93 benaderen. Ik moet een onderscheid maken tussen de bedienden en ambtenaren, hoewel beide categorieën van beroepen de notie « vastheid van betrekking » in hun contractuele binding met hun werkgever hebben.

De bedienden hebben tot 1922 moeten wachten op een wettelijke regeling van hun arbeidsovereenkomst, waardoor zij vóór liggen op de arbeiders inzake betaling van loon per maand en voor een maand, dit wil zeggen 30 dagen binnen de context van bestendigheid. Bijgevolg geldt voor hen geen tijdelijke werkloosheid, om welke redenen ook.

Voor de statutaire benoemden, onder andere de ambtenaren van dit ontwerp, gaat de vastheid van betrekking veel verder, maar zij zijn vergoed voor al de dagen van de maand, dus de 365 dagen van het jaar.

Nu gaat de regering ingrijpen op een principe ten gronde, niet om het absentisme te keer te gaan maar platweg om zogezegd de uitgaven binnen de openbare financiën te verminderen.

Om het absentisme tegen te gaan zijn andere en meer efficiënte middelen voorhanden. U gaat de profiteurs van de maandagziekten niet treffen, maar wel de personen — zowel van de private als van de openbare sector — die hun taak ernstig opvatten, soms wel eens een dag moeten afwezig blijven, om het ergste van een ongesteldheid te laten voorbijgaan, maar dan wel terug paraat zijn op hun werk.

Het belangrijkste « als middel tegen » is dat men zijn pappenheimers kent en die filosofie vindt men niet in artikel 93.

Mijnheer de minister, de bedoelingen van de regering zijn hier duidelijk anders dan het doel dat men zou hebben verwacht. In het beste geval kan u het argument aanhalen dat u met deze maatregel een harmonisatie met de bestaande regeling voor de arbeiders wil nastreven. Het is dan echter wel een harmonisatie in negatieve zin waarmee tevens een stap achteruit wordt gezet.

Het begrip arbeider is immers door de evolutie van de technologie gedurende de 85 jaar die verstreken zijn sinds de eerste arbeidsovereenkomst een wettig karakter kreeg, zodanig geëvolueerd dat het verschil tussen arbeider en bediende, vooral dan in de privé-sector zeer klein is geworden en men beter zou spreken van werknemers. Het is derhalve duidelijk dat de harmonisatie die u beweert na te streven een averechts effect heeft. U had er dus beter aan gedaan maatregelen te nemen die werkelijk de profiteurs treffen.

Wij hebben een soortgelijke ervaring opgedaan met de invoering van het gewaarborgd weekloon dat later werd uitgebreid tot het gewaarborgd maandloon. U wil nu een notie uit het privaats arbeidsrecht toepassen op de statutair benoemden, in de eerste plaats de ambtenaren en later wellicht ook de anderen, maar daarop kreeg ik graag van u een antwoord, mijnheer de minister. Ook het VBO is met uw maatregel niet zo gelukkig omdat het als eerste heeft kunnen ervaren wat de gevolgen zijn van de invoering van een carenzdag. Mede op grond van onze ervaring moeten wij dus pleiten voor de afschaffing van de carenzdag en voor het nemen van maatregelen die alleen degenen treffen die hun verplichtingen niet nakomen.

Het zal u dan ook niet verbazen, mijnheer de minister, dat onze fractie artikel 93 niet zal goedkeuren. Wij hoeven daarvoor zelfs geen amendement in te dienen. (*Applaus op de socialistische banken en op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — La parole est à M. Vercaigne.

M. Vercaigne. — Monsieur le Président, chers collègues, si l'on se reporte quelques années en arrière, on constate que les exigences émises à l'époque par le monde patronal sont systématiquement reprises par le

gouvernement sous forme de dépôt de projets de loi qui, les uns après les autres, amputent les conquêtes ouvrières d'acquis importants.

Chambre d'écho de la FEB, le gouvernement s'est empressé de favoriser l'éclosion d'emplois à temps partiel, comme il s'est attaqué à la liaison des traitements et salaires à l'index, à la sécurité sociale si laborieusement mise en place, aux régimes de pensions, à la protection des travailleurs, en imposant une flexibilité de plus en plus « perverse », et aux conventions collectives qui ne peuvent plus contenir de revendications salariales.

Le choix de société libérale et conservatrice que nous subissons actuellement est en train de désintégrer la société, à la grande joie de l'extrême droite qui s'infiltrait partout et se sert du désarroi des gens pour propager ses idées fielleuses.

L'article 90 vise, à nouveau, à frapper de manière particulière les agents des services publics mais aussi les employés et cadres du privé.

Comme, dans un autre chapitre, le ministre des Finances rappelle ce qui a été fait par ce gouvernement en faveur des familles et des contribuables, je voudrais, pour ma part, rappeler les mauvais coups portés depuis 1981 aux agents des services publics dépouillés de manière continue.

C'est en mars 1981 qu'une cotisation spécifique, appelée pour la circonstance « de solidarité », a été imposée à un grand nombre d'agents. Il y a un an, le ministre de l'Intérieur laissait entendre qu'elle pourrait être supprimée en 1986. Il n'en est plus question aujourd'hui.

En 1982, les manipulations de l'index ont commencé sous des formes multiples: non-attribution d'une première tranche de 2 p.c., lissage de l'index et index quadrimestriel, manipulation de l'index en octobre 1984, par le ministre des Affaires économiques — c'est encore frais dans toutes les mémoires — puis suppression du paiement des premières échéances d'index en 1984, 1985 et 1986.

Le pécule de vacances a été érodé et l'allocation de fin d'année a été diminuée par des ponctions fiscales et sociales supplémentaires. Le paiement à terme échu a été imposé et les cotisations sociales majorées de manière significative. Les départs naturels n'ont pas été compensés, ce qui crée et crée des tensions dans de nombreux services. Les pensions ont été bloquées à un certain niveau tandis que des cotisations nouvelles étaient imposées sur les pensions au-delà de 32 000 francs. Des baisses de traitements pouvant aller au-delà de 15 p.c. ont été imposées dans maints services publics comme la Sabena mais aussi dans les villes et communes en difficulté comme Liège, Charleroi et d'autres. Des plans d'assainissement désastreux pour l'emploi sont en vigueur, dans les sociétés de transport telles la SNCB, la SNCV, Régie des Transports maritimes, mais aussi à la Sabena et dans les STI.

J'oublie certainement d'énumérer l'une ou l'autre atteinte supplémentaire au statut de ces agents.

Voici, à présent, un coup bas de plus donné aux travailleurs qui sont globalement considérés comme étant des tricheurs. Comme dans d'autres domaines c'est le moins bon des statuts qui sert de point de référence: celui des ouvriers du secteur privé. Considérer les cadres, les employés et les ouvriers du privé et les agents des services publics comme des tricheurs mais, en même temps, protéger la grande fraude fiscale comme c'était prévu au travers d'une soi-disant « charte du contribuable » après l'amnistie fiscale octroyée en 1983 à des capitaux frauduleux, voilà qui démontre le sens moral de l'équipe au pouvoir.

Je rappelle, si besoin est, que le ministre des Finances inscrit chaque année 7 petits milliards comme rentrées supposées à son budget dans le cadre de la lutte contre la fraude fiscale. Si les prévisions sont invariablement fixées à 7 milliards, le rendement réel doit être bien inférieur car des chiffres précis ne sont jamais fournis. Or, selon des spécialistes, la fraude fiscale dépasserait les 250 milliards par an. On s'acharne parfois sur certains petits indépendants mais les grandes sociétés, qui disposent de conseillers fiscaux et de réseaux d'évasion fiscale, sont protégées.

Complètement aligné sur le grand patronat, le gouvernement écoute le donneur de leçons M. Leysen, dont voici, très incomplet, le palmarès des cumuls: président d'Agfa-Gevaert, vice-président de Gevaert Photo-Produits, administrateur délégué de Ambema, administrateur de Ahlers, d'Ahlers Shipping, de la Compagnie maritime belge, de GB-Inno-BM, de Gebema Gevaert Beleggingsmaatschappij, du groupe Bruxelles Lambert, de Mia, d'Ortelius Algemene Verzekeringsmaatschappij, de Stevedoring Cy Gyssen, de Tessengerlo Chemie, de Transcontinental, de la Vlaamse Uitgeversmaatschappij. J'ai recensé dix-sept cumuls très rémunérateurs.

M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles. — et... C'est tout?

M. Vercaigne. — J'en oublie certainement quelques-uns. Il est notamment aussi président de la FEB.

Ne croyez pas que j'en veuille particulièrement à M. Leysen, mais je l'ai choisi parce qu'il donne des leçons qui sont reprises quelques mois ou quelques années après par le gouvernement. La mesure que prévoit l'article 93 est une de celles qu'il a préconisées dans le bulletin de la FEB.

M. Delmotte. — C'est encore plus fort que M. Simonet qui aime aussi à donner des leçons.

M. Vercaigne. — Le bilan des trois premières sociétés dont M. Leysen est président, vice-président ou administrateur délégué s'élève à 46 milliards 744 millions.

Comme je l'ai déjà dit, je ne vise pas particulièrement M. Leysen, mais vous vous attaquez aux agents des services publics dont vous dites, en clair, qu'ils sont des tricheurs. Je connais bien certains agents des services publics, notamment ceux de la SNCB, dont le taux d'absentéisme est inférieur à celui des ouvriers du secteur privé. Vous allez également les considérer comme tricheurs. Pourtant, ils sont dotés d'un service très efficace de détection des absences injustifiées.

Il faudrait, me semble-t-il, généraliser le contrôle médical, ce qui permettrait de contrôler le bien-fondé de chaque absence. Mais ce que vous voulez faire, c'est, comme toujours, réaliser des économies sans tenir compte de la situation réelle des agents.

En instaurant un jour de carence, vous allez enlever à de nombreux gagne-petit 1 500 francs net par jour, chaque fois qu'ils seront absents pour une maladie d'une durée inférieure à quinze jours.

Si les cadres et employés des entreprises du donneur de leçons, dont j'ai souligné le poids spécifique, perdront cette somme en cas de maladie, rien ne sera perdu pour des administrateurs de sociétés qui, mieux que Dieu le Père qui a eu besoin de six jours pour faire le monde, peuvent cumuler vingt mandats et plus tout en affichant une mine resplendissante et en trouvant même le temps d'écrire des livres.

Cela dit, je regrette pour ma part la passivité syndicale devant les atteintes répétées à l'encontre des acquis engrangés par la lutte des travailleurs.

Ceux qui se taisent aujourd'hui, en attendant je ne sais quel miracle lors des prochaines élections, encouragent en fait le gouvernement à aller de l'avant dans la mise en œuvre d'une politique continue de régression sociale.

Voyez ce qui se passe en Europe: du Danemark à l'Espagne, de l'Angleterre à l'Italie, les gouvernements mènent une politique qui vise à faire payer la crise du système capitaliste par les travailleurs, au nom d'un réalisme qui ne paie pas, puisque, malgré le fait que les grèves sont devenues très rares, les investisseurs n'investissent plus sauf, comme c'est le cas dans l'industrie automobile à Anvers, dans des rationalisations d'entreprises.

Quand les tenants du libéralisme disent qu'il faut « moins d'Etat », que constatons-nous? Qu'ils sont sans cesse aux guichets de l'Etat. Le recensement de toutes les formes d'aides ne tiendrait d'ailleurs pas dans un gros volume.

La plupart des capitalistes d'aujourd'hui sont des déserteurs. Ils préfèrent les rendements élevés de la spéculation monétaire aux risques que suppose la création de nouvelles entreprises.

A ceux qui se disent préoccupés de l'avenir, il convient de montrer le chemin des luttes. Avaler, les unes après les autres, les couleuvres de la droite n'est pas une solution.

A ceux qui adoptent une attitude attentiste, je dis qu'il ne suffira pas de changer de chef d'orchestre après les élections; c'est d'une autre musique, d'une autre partition, que nous avons besoin.

Aux entrepreneurs d'entreprendre. Sinon, qu'ils passent la main! Aux représentants des travailleurs, nous demandons d'agir car, bout de chandelle après bout de chandelle, nous serons bientôt privés de toute lueur.

C'est dans cet esprit que je condamne vigoureusement cette nouvelle atteinte aux revenus du travail.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, de regering is van mening dat er een carenzdag moet worden ingevoerd voor de bedienden en het overheidspersoneel. Men zou op die manier vele arbeidsdagen besparen. In het uitstekend verslag van de heer Vangeel lezen wij dat de

vakbonden van het overheidspersoneel de misbruiken erkennen, doch dat daartoe andere middelen moeten worden aangewend.

De bedoeling van het artikel 93 is uit te schakelen dat ambtenaren en bedienden, beziel door een geest van plantrekkerij, zich voor één dag ziek verklaren. De Koning krijgt hier volmachten om de modaliteiten te bepalen.

Wij wilden hier enkele juridische en ook praktische beschouwingen in het midden brengen, afgezien van de beschouwingen die mijn collega Walter Peeters aan dit probleem zal wijden.

Wat de ambtenaren in overheidsdienst betreft, kunnen geen maatregelen worden genomen tenzij de raden van syndicaal advies worden geconsulteerd, *in casu* is dit de algemene raad voor syndicaal advies. Vanzelfsprekend gaat het hier, zoals de heer Egelmeers heeft gezegd, om vastbenoemde ambtenaren.

De juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken verklaart hieromtrent dat volgens het artikel 3, § 1, laatste lid, van de wet van 19 december 1974 het « gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten » in de plaats treedt van alle overheidsdiensten. Om deze verklaring nog kracht bij te zetten haalt de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken een citaat aan uit de voorbereidende werken van de wet van 19 december 1974, waarin geschreven staat dat, wanneer het gaat om ambtenaren, de Nationale Raad het advies aanvraagt van het « gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten » dat dan weer in de plaats treedt van het advies van de algemene syndicale raad van advies.

Op het eerste gezicht is dit een sluitende redenering doch, zoals ik in de commissie betoogd heb, is die verklaring van de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken niet ter zake dienend. Op mijn vraag om het advies in te winnen van de Raad van State werd niet ingegaan.

Wat is er dan werkelijk aan de hand? De verklaring van de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken is niet *ad rem* omdat ingevolge artikel 23 van de wet op het syndicaal statuut in de overheidsdiensten de Koning voor de geleidelijke inwerkingtreding van de bepalingen van de wet zorgt. Kan de minister mij zeggen op welke dag de Koning artikel 3 van de wet op het syndicaal statuut in werking heeft gesteld? Een dergelijk besluit is mij onbekend en derhalve kan de Nationale Arbeidsraad het advies niet inwinnen van een lichaam dat nog steeds niet bestaat. Dit blijkt zelfs impliciet uit het verslag van de heer Vangeel, die enkel gewag maakt van de mening van de vakbonden van de overheidsdiensten.

Mijnheer de minister, u is verplicht de regelen te volgen die u zichzelf hebt voorgeschreven krachtens het principe *patere legem quem fecisti*. En zolang de lichamen ingesteld door de wet van 19 december 1974 niet bestaan, blijft het vorige syndicaal statuut van toepassing, namelijk het koninklijk besluit van 20 juni 1955 en krachtens dat koninklijk besluit moet u het advies van de algemene syndicale raad van advies inwinnen.

De heer Egelmeers. — Zeer juist.

De heer Vandezande. — Dit hebt u niet gedaan en derhalve pleegt u een machtsoverschrijding of eerbiedigt u een substantiële vorm niet. Was dit een koninklijk besluit, het zou onwederroepelijk door de Raad van State worden vernietigd.

U miskent dus de lichamen die nog steeds niet zijn afgeschaft en die u van advies moesten dienen. De klok van de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken loopt dus achter.

De heer Vangeel, rapporteur. — De heer Vandezande vergist zich telkens hij zegt « de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken ». Het is de juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

De heer Egelmeers. — Dat is een kwestie van samenstelling van de regering.

De heer Vangeel. — Daar staat in: « De juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. »

De heer Vandezande. — Ik heb ergens gelezen dat het de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken betreft. Dit doet echter niets ter zake. Of het de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken is of van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, het is in ieder geval een juridische dienst van een ministerie. Voor mij mag u beide juridische diensten over één kam scheren.

De heer Vangeel. — Ik scheer niemand over één kam!

De heer Vandezande. — Ik wil best de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken vrijspreken maar dan komt de juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid in het gedrang. Dan is het deze dienst die zich vergist heeft en waarvan de klok achterloopt.

De heer Egelmeers. — Dat is voor de ministers ook waar.

De heer Vandezande. — De rapporteur heeft in zijn verslag geschreven, vóór het debat over deze aangelegenheid begon...

De heer Vangeel. — Ik zeg alleen dat u zich vergist wanneer u tot vijf keer toe op de tribune gesproken hebt over de juridische dienst van het ministerie van Sociale Zaken. Het is de juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

De heer Egelmeers. — In 1952 zou u gelijk hebben gehad, mijnheer Vandezande.

De heer Vandezande. — Wij sluiten dit debat.

Het is dus de juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid maar daarom hoeft ik nog geen enkel woord van mijn betoog terug te nemen. Als u wil, mijnheer Vangeel, zal ik het vijf keer herhalen om u genoegdoening te geven.

Er is evenwel nog meer dan dat. Mijn collega Walter Peeters heeft u duidelijk aangetoond dat uw sanering haar doel voorbij zal schieten. Daarom zijn wij voor de afschaffing van artikel 93 en wij dienen dan ook onze amendementen van de commissie opnieuw in.

In eerste instantie doet men er best aan dit artikel af te schaffen omdat het zal blijken dat de regeling zal leiden tot meer misbruiken dan tot sanering.

Verder is het derde lid van artikel 93 overbodig omdat het zich buiten de juridische ruimte situeert, bepaald door de eerste twee leden, en tenslotte is de Nationale Arbeidsraad niet bevoegd om te oordelen over ambtenarenaangelegenheden.

Na een tijd zal blijken dat wij gelijk hebben en dat men misbruiken zal hebben ingevoerd veeleer dan ze te hebben afgeschaft.

Mijnheer de minister, ik verontschuldigd mij ten aanzien van de juridische dienst van uw schitterend departement.

Ik wil de juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid niet in beschuldiging stellen maar ik moet toch zeggen dat de klok ervan achterloopt. *(Applaus op de banken van de Volksunie en op sommige socialistische banken.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Kerpel.

De heer De Kerpel. — Mijnheer de Voorzitter, zoals onze fractievoorzitter Bob Gijs reeds uiteenzette bij de algemene voorbespreking, strekt onderhavig wetsontwerp ertoe een aantal opties, vervat in de regeringsmededeling van 15 maart jongstleden, te concretiseren in wetteksten.

De heer Basecq, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Gezien deze opties reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een uitvoerige bespreking, afgesloten met de vertrouwensstemming, is het in geen dele aangewezen de debatten die hier daaromtrent gevoerd werden, in detail te hernemen.

Vandaag bestaat onze opdracht erin te verifiëren in hoeverre het ontwerp strookt met de oorspronkelijke voornemens van de regering en, in bijkomende orde, of ja dan neen rekening werd gehouden met de bedenkingen, bezwaren of suggesties die in dit halfroond werden geopperd.

Welnu, mijnheer de Voorzitter, inzake de invoering van de carenzdag, voorwerp van artikel 90, in de nieuwe nummering 93, zijn wij er met de voorgestelde tekst niet veel op vooruitgegaan. De voorgestelde tekst blijft bijzonder vaag zodat het artikel zelfs niet overkomt als een kaderwet, maar integendeel als een echte blancocheck waarmee het de regering mogelijk wordt een aantal bakens grondig te verplaatsen, zowel wat betreft de wet van 3 juli 1978 nopens het arbeids- en bediendencontract, als wat betreft de specifieke statuten toepasselijk op de verschillende categorieën ambtenaren.

Het moet ons van het hart dat wij hadden gehoopt dat de voorgelegde tekst de doelstellingen van de uit te werken maatregelen, met een zekere nauwkeurigheid zou preciseren.

Uit dit oogpunt kwam het ons voor dat de oorspronkelijke tekst, voor advies voorgelegd aan de Raad van State en die voorkomt in het uitstekend verslag van collega Vangeel, hoe onvolkomen hij ook nog mocht zijn, toch reeds enkele belangrijke aanwijzingen bevatte nopens de perspectieven waarin de carenzdag zou worden veralgemeend.

Kwestieuze ontwerp-tekst strekte er immers toe: ten eerste, tot een regime te komen dat gelijkwaardig zou zijn voor al de betrokken categorieën, namelijk de werklieden, de bedienden en de ambtenaren; ten tweede, de carenzdag te verfijnen tot een doelmatig instrument dat het absentisme zou bestrijden, maar tegelijkertijd billijk en rechtvaardig zou blijven.

Dit betekent concreet dat met het systeem van de carenzdag niet alle afwezigheden wegens ziekte zouden worden gesanctioneerd, zonder dat er rekening wordt gehouden met eventuele gerechtvaardigde afwezigheid.

Om redenen, waaromtrent ik graag nadere informatie kreeg van de minister, werd deze oorspronkelijke tekst niet aangehouden, en zijn wij thans geconfronteerd met een nieuwe tekst waaruit de zoeven vermelde basisprincipes in ruime mate verdwenen zijn, zonder dat ter zake in enige andere waarborg wordt voorzien.

Ik hecht aan de elementen van het antwoord van de regering veel belang, omdat deze elementen vanzelfsprekend, bij ontstentenis van een wettekst, de hoeksteen zullen vormen zowel van de adviesaanvraag in te dienen bij de Nationale Arbeidsraad als van het koninklijk besluit waaromtrent in de Ministerraad overleg moet worden gepleegd. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Walter Peeters.

De heer W. Peeters. — Mijnheer de Voorzitter, met artikel 93, dat om een niet te achterhalen reden in een ontwerp houdende fiscale bepalingen is beland, wil de regering op arbeidsrechtelijk niveau de bedienden en de ambtenaren op gelijke voet stellen. Ambtenaren en bedienden zullen dus de eerste dag van een korte ziekte, van minder dan veertien dagen, niet langer betaald krijgen.

Een carenzdag voor bedienden en overheidspersoneel werd al eerder door de regering aangekondigd. Het blijft een eigenaardige beslissing niet alleen omdat de werkgevers van de bedienden daar niet hebben op aangedrongen maar ook omdat de regering niet ten volle de weerslag ervan heeft ingeschat.

Winst is er op het eerste gezicht althans voor de staats- en andere overheidskassen. Een carenzdag is inderdaad gelijk aan één dag netto-wedde minder. Om de carenzdag voor ambtenaren te kunnen verkopen, moet ook voor de bedienden een carenzdag worden ingevoerd. Die carenzdag zal echter de Staat toch iets kosten aan belastingen en RSZ-bijdragen die gedeerd worden op de niet-betaalde dagwedde van zieke bedienden. Een aantal van die bedienden zullen die carenzdag vooralsnog wel doen betalen via sectoriële akkoorden of ondernemingsakkoorden. Andere bedienden zullen zich gemakkelijker veertien dagen in plaats van tien dagen afwezigheid wegens ziekte laten voorschrijven of er wellicht nog iets anders op vinden.

Mijnheer de minister, daar knelt het schoentje. Artikel 93 van het ontwerp is noch min noch meer een transplantatie naar de andere sectoren van een geprovoceerd en thans nagenoeg volledig geïnstalleerd misbruik in de sector van de arbeiders. In de geneeskunde kennen wij wel de transplantatie van gezonde organen om zieke organen te vervangen, maar van transplantatie van kankers heb ik nog nooit gehoord. Hier gaat het duidelijk om een transplantatie van een bestaand misbruik vooral — daarop wil ik bijzonder de aandacht vestigen — door de rechtstreekse binding van, enerzijds, het loonverlies door de carenzdag en, anderzijds, de noodzaak van minimum veertien dagen afwezigheid wegens ziekte om dat loonverlies te niet te doen.

Sedert het invoeren van deze maatregel voor de arbeiders stelt men vast dat vele patiënten zich bij hun huisarts of een voorschrijvende geneesheer aanbieden en zonder er veel doekjes om te winden, vragen veertien dagen voorgeschreven te krijgen in plaats van een week of tien dagen ziekteverlof, ten einde geen dag weddeverlies hoeven te lijden. Andere patiënten zullen allicht aandringen op de verlenging van het voorgeschreven werkverlet van een week tot veertien dagen. Met andere woorden, de welmenenden die van hun recht op ziekte en op ziekteverlet-vergoeding gebruik maken en oordelen dat de vier à vijf dagen voorgeschreven door de arts volstaan, worden gestraft met een carenzdag,

terwijl zij die aangezet worden tot misbruik en tot het verlengen van het ziekteverlof tot veertien dagen, door dit systeem worden begunstigd en beloond. Dit misbruik wordt nu regelrecht getransplanteerd in de andere sectoren. De verantwoordelijkheid dienaangaande afwenden, zoals minister Hansenne in de commissie deed, op de medische deontologie, lijkt ons toch wat al te gemakkelijk.

Er is de arts-patiëntrelatie die natuurlijk een vertrouwensrelatie is. Het is een patiënt, met wie men een vertrouwensrelatie heeft, uiteraard zeer moeilijk een verlenging van het ziekteverlet te weigeren, vooral omdat de beoordeling nogal eenzijdig is. Aan de andere kant bewijzen de feiten dat men ook ter zake een belangrijke verantwoordelijkheid draagt. De medische wetenschap is geen exacte wetenschap: noch de arbeidsonbewaamheid noch de arbeidsongeschiktheid is een mathematisch meetbare grootheid. In de medische praktijk komt het vaak voor dat men bij patiënten in de eerste fase van een ziekte, dat zijn uiteraard de eerste weken, geen ziekteverschijnselen kan vaststellen ook niet aan de hand van de meest gesofistikeerde medische apparatuur. In zulke gevallen kan men bijgevolg geen ziekteverlet rechtvaardigen. Dit element van verantwoordelijkheid speelt ten eerste mee.

Ik zou de Senaat vele uren kunnen bezighouden met het aanhalen van talrijke voorbeelden van artsen — het zijn vooral controlerende geneesheren die een vervroegde onderbreking van het werkverlet gebieden — die werden geconfronteerd met levensgevaarlijke toestanden en zelfs met gevallen met dodelijke afloop, bij onmiddellijke werkhervatting. Dergelijke feiten spelen een enorme rol in de vertrouwens- en verantwoordelijkheidsrelatie die de voorschrijvende arts met zijn patiënt heeft.

Het afwentelen naar de medische deontologie van het probleem, dat bestaat in het omschrijven van de arbeidsongeschiktheid lijkt ons, ik herhaal het, toch wel iets te gemakkelijk.

Het verslag van collega Vangeel dat op een zeer correcte en adequate wijze de discussie aangaande dit ingewikkelde artikel weergeeft, verslag waarmee ik hem trouwens feliciteer, vermeldt cijfers die minister Hansenne in verband met de overheidsdiensten heeft geciteerd. Die cijfers bewijzen eigenlijk niets. Zij betreffen de over één jaar vastgestelde werkverletdagen. Er wordt geen vergelijking gemaakt tussen enerzijds de toegenomen misbruiken en anderzijds de resultaten welke men met de voorgestelde sanering beoogt. Er is evenmin een kosten-batenanalyse waaruit blijkt aan de ene kant, hoeveel carenzdagen men niet zal moeten betalen en aan de andere kant, welke bijkomende lasten het verlengd ziekteverlet zal meebrengen aangezien men voortaan ertoe geneigd zal zijn, zich veertien dagen arbeidsongeschikt te laten verklaren ten einde het verlies van de carenzdag te voorkomen. De in uitzicht gestelde maatregel zal een negatief budgettaire effect hebben. De ervaring in de werknemerssector, collega Egelmeers heeft er trouwens op gewezen, bewijst zulks. De ondernemingen keuren deze regeling niet goed en zullen ze in geen geval aanmoedigen.

Ik wijs erop dat in de overheidssector de vastheid van betrekking vrijwel een immunisering betekent ten aanzien van de sanctie werkverlies, die in de privé-sector voor vele werknemers wel speelt. Deze factor is van geen enkele betekenis in de regeling van de overheidssector.

Er is ook een discriminatie tussen de toepassing van de carenzdagregeling in de bediendensector, enerzijds, en in de werknemerssector, anderzijds. In menige onderneming of sector wordt ziekte, ook de carenzdag, voor arbeiders beschouwd als gedeeltelijke werkloosheid. Voor de werkgevers is dit een gunstige regeling en ook voor de arbeiders is deze regeling niet noodzakelijk slechter. De rekening wordt doorgeschoven naar een derde, de RVA. De legendarische maandagse hoofdpijn wordt vervangen door de maandagse gedeeltelijke werkloosheid. Dit element kwam tijdens de besprekingen in de commissie onvoldoende aan bod. Het is echter een vorm van discriminatie door de wijze waarop de carenzdagregeling zal dienen te worden toegepast in de bediendensector.

Iedereen is het erover eens dat onze sociale zekerheid op twee belangrijke pijlers is gevestigd: het verzekeringsprincipe enerzijds en het solidariteitsprincipe anderzijds. Deze maatregel, namelijk de toepassing ervan in andere sectoren, is volledig in tegenspraak met die twee principes. Wat het verzekeringsprincipe betreft, resulteert deze maatregel in een negatieve budgettaire operatie, die nog sterker zal doorwegen in de overheidssector gezien de vastheid van betrekking. Wat het solidariteitsprincipe betreft, bestraft deze maatregel niet de profiteurs, want zij worden beloond, ten koste van de goedmenende werknemers, die menen het wel te kunnen stellen met de voorgeschreven arbeidsongeschiktheid. Een maatregel die bedoeld is als een positieve budgettaire ingreep, zal een negatief effect hebben. Wij zijn hiervan overtuigd en de feiten bewijzen zulks ook. Het gaat hier om een regelrechte aanfluiting van

de zo noodzakelijke solidariteit ten aanzien van degenen voor wie de carenzdag als een sanctie is bedoeld.

Wij kunnen deze regeling op geen enkel vlak goedkeuren. Steunend op onze praktische ervaring betwijfelen we trouwens de efficiëntie ervan. Bovendien betreuren wij de ideologische ondertoon van deze maatregel in het kader van de evolutie van onze sociale zekerheid en ons arbeidsrechtelijk bestel. (*Applaus op de banken van de Volksunie en op de socialistische banken*)

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Herman.

Mevrouw Herman-Michielsens. — Mijnheer de Voorzitter, mijn uiteenzetting zal uitzonderlijk kort zijn. Ik zal niet zoals de vorige spreker het regime van de carenzdag betwisten. Ik vermoed dat de regering, wanneer zij door dit ontwerp het regime van de carenzdag uitbreidt, steunt op gegevens die zij heeft verzameld en die bewijzen dat de toepassing van dit systeem positieve gevolgen heeft gehad. De regering beschikt beter dan wie ook over de nodige middelen om deze documentatie te verzamelen.

Dit artikel beoogt dus de uitbreiding van het regime van de carenzdag. Ik heb echter wel vragen over de bepaling in het artikel volgens welke de uitbreiding van de regeling van de carenzdag niet van toepassing is op de door de Koning bepaalde gevallen. Ik vraag mij dan af of de verwijzing alleen geldt voor de uitbreiding. Zal de afwijking van het principe van de carenzdag alleen gelden voor de bedienden en voor de ambtenaren in overheidsdienst en niet voor de werklieden? Indien de afwijking voor iedereen zou gelden, dan kan ik me voorstellen dat het principe geen uitbreiding zou krijgen, maar dat er wel een zekere verwijding is naar andere groepen van werknemers. In meer uitzonderingsgevallen voorzien betekent dus een vernauwing van het principe. Ik hoop dat het antwoord van de minister hierover meer klaarheid schept. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, in het zeer overzichtelijke verslag van collega Vangeel over de discussie in de commissie, vindt men het antwoord op de meeste opmerkingen die hier werden geformuleerd, maar die ook reeds in de commissie aan de orde waren.

Artikel 93 heeft tot doel het huidige systeem van de carenzdag uit te breiden tot de categorieën waarop op het ogenblik nog niet van toepassing was. Dit artikel voorziet wel in uitzonderingen en deze uitzonderingen zijn ruimer dan in de oorspronkelijke tekst, waarin alleen in geval van medische bewijzen uitzonderingen konden worden gemaakt.

Zoals ik in de commissie heb gezegd, is de uitzondering in de eerste plaats ingevoerd met het oog op de verruiming. De voorlaatste alinea van het artikel laat toe in een volgende fase een harmonisering tot stand te brengen tussen de verschillende regimes van de arbeiders, de bedienden en de ambtenaren.

De heer Leemans treedt opnieuw als voorzitter op

Het gaat hier duidelijk om een kaderartikel dat een vrij ruime bevoegdheid geeft aan de Koning.

De heer W. Peeters. — Een volmacht!

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — De grens tussen een kaderbepaling en een volmacht is soms onduidelijk. In de mate dat men met dit artikel ook bepaalde wetten kan wijzigen, kan men op de limiet tussen beide zitten. Het verslag heeft vrij duidelijk de bedoelingen weergegeven en de Koning zal wat dat betreft, zich dienen te houden aan de beperkingen die daaruit voortvloeien. Of men het daarmee eens is of niet laat ik in het midden, maar het uitgangspunt van dit artikel is het voor de arbeiders bestaande regime uit te breiden tot de bedienden en ambtenaren. Ik heb me trouwens altijd afgevraagd waarom men bezwaren kon maken tegen zo een regime voor de bedienden en de ambtenaren als men het wel aanvaardde voor de arbeiders.

Verwijzend naar de uiteenzetting van collega De Kerpel bevestig ik mijn antwoord in verband met de ruimte in dit artikel, gegeven op zijn

amendement dat hij later heeft ingetrokken, en dat zeer duidelijk en integraal in het verslag is opgenomen.

De meeste andere opmerkingen handelden over de opportuniteit zelf van de maatregel. In het verslag kan men ruimschoots terugvinden wat ik daarop heb geantwoord, zowel over de omvang als over de procedure van deze maatregel. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion du rapport fait au nom de la commission des Affaires sociales, je la déclare close et nous passons à l'examen de l'article 93 faisant l'objet de ce rapport.

Daar niemand meer het woord vraagt in de beraadslaging over het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Sociale Aangelegenheden, verklaar ik te voor gesloten en gaan wij over tot het onderzoek van artikel 93 dat het onderwerp uitmaakt van dit verslag.

Dit artikel luidt:

Art. 93. De Koning kan, na advies van de Nationale Arbeidsraad en bij in Ministerraad overlegd besluit, de regeling van de carenzdag die vastgesteld is in artikel 52, § 1, tweede tot vijfde lid, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, uitbreiden tot de bedienden en tot de ambtenaren van de overheidsdiensten, voor arbeidsongeschiktheid wegens ziekte, andere dan een beroepsziekte, of wegens ongeval, ander dan een arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar en van het werk.

De Koning kan de bijzondere voorwaarden vaststellen voor de toepassing van de regeling van de carenzdag bedoeld in het eerste lid, en nader bepalen op welke wijze ze moet worden toegepast opdat ze gelijke gevolgen kan hebben voor de werklieden, voor de bedienden en voor de ambtenaren van de overheidsdiensten.

De uitbreiding van de regeling van de carenzdag is niet van toepassing op de door de Koning bepaalde gevallen.

Art. 93. Le Roi peut, après avis du Conseil national du travail et par arrêté délibéré en Conseil des ministres, étendre le régime du jour de carence organisé par l'article 52, § 1^{er}, alinéas 2 à 5, de la loi du 3 juillet 1978 sur les contrats de travail, aux employés et aux agents des services publics pour les incapacités de travail résultant d'une maladie autre qu'une maladie professionnelle, ou d'un accident autre qu'un accident du travail ou qu'un accident survenu sur le chemin du travail.

Le Roi peut fixer les conditions particulières d'application du régime du jour de carence visé à l'alinéa 1^{er} et prévoir des modalités d'application propres à lui faire produire des effets équivalents pour les ouvriers, pour les employés et pour les agents des services publics.

L'extension du régime du jour de carence ne s'applique pas aux cas déterminés par le Roi.

M. Grosjean et Mme Remy présentent l'amendement que voici :

« Supprimer cet article. »

« Dit artikel te doen vervallen. »

La parole est à M. Grosjean.

M. Grosjean. — Cet amendement, monsieur le Président, tend, tout comme celui de M. Vandezande et consorts, à la suppression de l'article, bien que sa justification soit légèrement différente. Je ne reviendrai pas sur cette justification qui me paraît suffisamment claire et qui a d'ailleurs fait l'objet de plusieurs interventions excellentes de collègues de l'opposition.

Je me bornerai à ajouter qu'il est regrettable que cet article, qui implique en réalité tous les agents des services publics, n'ait pas été soumis à l'avis de la commission de l'Intérieur compétente en la matière.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur cet amendement.

Wij stemmen straks over dit amendement.

De heer Vandezande c.s. stelt volgende amendementen voor:

« Dit artikel te doen vervallen. »

« Supprimer cet article. »

Subsidiar:

« A. Het derde lid van dit artikel te doen vervallen. »

B. In het eerste lid van hetzelfde artikel te doen vervallen de woorden « en tot de ambtenaren » en in het tweede lid te doen vervallen de woorden « en voor de ambtenaren. »

Subsidiarement:

« A. Supprimer le troisième alinéa de cet article. »

B. Au premier alinéa du même article, supprimer les mots « et aux agents des services publics », et au deuxième alinéa, supprimer les mots « et pour les agents des services publics ».

Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, het amendement dat hier is verdedigd door de heer Grosjean en dat ertoe strekt het artikel te doen vervallen, heb ik eveneens ingediend, omdat het meer misbruiken zal teweegbrengen dan dat men er besparingen door zal kunnen doen.

Ik heb ook twee subsidiaire amendementen ingediend die ik hier nu verdedig.

Ik stel voor het derde lid van artikel 93 te schrappen.

Als men de oorspronkelijke tekst van de regering neemt en deze tekst daarnaast legt, kan men zien dat er geen juridische ruimte is voor de laatste alinea en dat de laatste alinea zich zou kunnen bewegen buiten het kader van de twee vorige alinea's.

Dat blijkt niet uit de tekst die aan de Raad van State is voorgelegd, maar wel uit deze tekst.

Tenslotte wil ik er nog eens op terugkomen, mijnheer de minister, dat u, als minister van Sociale Aangelegenheden, verplichtingen hebt tegenover de publieke opinie, maar ook tegenover de wetgever die in het bezit moet zijn van alle noodzakelijke adviezen en er kennis van moet hebben genomen. De Nationale Arbeidsraad heeft een advies uitgebracht maar wij zijn niet in het bezit van het advies van de algemene syndicale raad voor advies.

Ik heb zeer duidelijk aangetoond dat wat de juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid heeft vooropgezet, in theorie juist is.

Dat is een redenering in het ijlé omdat de instellingen waar de juridische dienst naar verwijst nog steeds niet bestaan.

Ik zou graag van u vernemen, mijnheer de minister, waarom u geen beroep heeft gedaan op de algemene syndicale raad voor advies, zijnde het enige lichaam dat ertoe bevoegd is advies te verstrekken in deze aangelegenheid. Wanneer een instelling nog niet operationeel is moet u immers het advies inwinnen van de vroegere instelling die nog steeds bestaat. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, ik vraag uiteraard dat de Senaat het amendement van de heer Vandezande zou verwerpen.

Wat het advies betreft, verwijs ik naar de juridische dienst van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid waar geen onderscheid wordt gemaakt tussen theorie en praktijk en waar men het erover eens is dat de Nationale Arbeidsraad ter zake bevoegd is.

De Voorzitter. — Het woord is aan de rapporteur.

De heer Vangeel. — Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat er een misverstand is. De heer Vandezande spreekt over een advies uitgebracht door de Nationale Arbeidsraad, maar in de tekst van de wet staat dat de Koning na het advies van de Nationale Arbeidsraad, advies vraagt ...

De heer Egelmeers heeft daarstraks gezegd dat er een advies is van de Nationale Arbeidsraad, maar waar blijft het advies van de interdepartementale syndicale raad van advies?

De heer Egelseers. — Het is geen advies maar een verslag.

De heer Vandezande. — U moet zowel het een als het andere vragen, mijnheer Vangeel, dus niet alleen het advies over deze aangelegenheid doch ook over de uitvoeringsmaatregelen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur ces amendements et sur l'article.

Wij stemmen straks over deze amendementen en over het artikel.

De minister van Financiën zal hier over enkele ogenblikken aanwezig zijn. Wij zullen dan de algemene bespreking hervatten van de fiscale bepalingen. Eerst zal de minister antwoorden op de vragen die in de algemene bespreking werden gesteld. Daarna zullen wij de artikelen en de amendementen bespreken van artikel 2 af en omstreeks 17 uur zullen wij overgaan tot de stemming.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE FISCALE EN ANDERE BEPALINGEN

Hervatting van de algemene behandeling

PROJET DE LOI PORTANT DES MESURES FISCALES ET AUTRES

Reprise de la discussion générale

De Voorzitter. — Wij hervatten de algemene behandeling van het ontwerp van wet houdende fiscale en andere bepalingen.

Nous reprenons la discussion générale du projet de loi portant des mesures fiscales et autres.

Het woord is aan Vice-Eerste minister Grootjans.

De heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand. — Mijnheer de Voorzitter, ik begin met mij te verontschuldigen. Ik heb mij viermaal aangemeld, vier keer op tijd, de vijfde keer was ik niet op tijd; het spijt mij zeer erg.

In de eerste plaats wens ik de rapporteur van harte te danken voor de voortreffelijke manier waarop hij de besprekingen in de commissie voor de Financiën heeft vertolkt. Ik ben zeker dat zijn document ook later nog van waarde zal zijn bij het interpreteren van de teksten die werden goedgekeurd.

De Senaat weet dat in het Byzantium uit de 12e eeuw de belastingontvangers de boeren, van jaar tot jaar, steeds zwaardere belastingen oplegden om de verspillingen van de keizerlijke hofhouding te kunnen financieren. Zij gingen daarbij zover, uiteindelijk ook het zaaigoed voor het volgende jaar in beslag te nemen. De totaal ontmoedigde boeren verlieten daarop hun akkers en vluchtten weg naar het gebergte. Dat was meteen het einde van die fiscale inquisitie.

Deze korte historische schets moet er ons blijvend aan herinneren dat iedere overdrijving schaadt, ook op het fiscale vlak. We menen dat ons land, inzake de fiscale en parafiscale druk, reeds geruime tijd een gevaarlijk hoogtepunt heeft bereikt. Uit alle beschikbare vergelijkingspunten blijkt overduidelijk dat wij, op dat vlak, zelfs tot de Europese koplopers behoren.

Reeds bij haar aantreden, einde 1981, had de regering aangekondigd dat zij deze betreurenswaardige ontwikkeling wilde tegengaan. Dat was geen gemakkelijke opgave, gezien de uiterst benarde toestand waarin onze openbare financiën zich bevonden.

Inderdaad, de bijzonder hoge belastingdruk is, in ons land, vooral het gevolg van het zeer hoge overheidsdeficit, of anders gezegd, van de zeer hoge overheidsuitgaven. Die uitgaven moeten immers gefinancierd worden door belastingen en, als die niet volstaan, door leningen.

De totale fiscale en parafiscale druk, uitgaande van het Rijk en de ondergeschikte besturen, is in België gestegen van 24,0 pct. van het BNP in 1953 tot 44,3 pct. in 1982. In 1982 bekleedde België reeds de derde plaats onder de geïndustrialiseerde landen, wat betreft de totale fiscale en parafiscale druk, daar waar we, in 1955, nog op de tiende plaats stonden.

Gedurende de periode 1982-1985 zou de druk vermeerderen met 0,7 pct., hetgeen het resultaat zou zijn van een vermeerdering van de

parafiscale last met 1,7 pct., enerzijds, en van een vermindering van de fiscale druk met 1 pct., anderzijds.

Het peil van de directe belastingen is bij ons buitensporig hoog, vergeleken met het buitenland. In percentages van het BNP bedroegen verleden jaar de directe belastingen in ons land 18,9 pct. tegenover 13,2 pct. in Nederland, 12,1 pct. in Duitsland en slechts 9,2 pct. in Frankrijk. Het verschil is dus zeer groot.

Maar belangrijker nog is het stijgingstempo van de belastingdruk: tegenover de 18,9 pct. van verleden jaar staat een druk van de directe belastingen van 11 pct. van het BNP, in 1970, terwijl in Nederland die druk in 1970 bijna even groot was als in 1984.

Zoals iedereen weet leidt een buitensporig hoge belastingdruk tot belastingafwenteling, tot belastingontwijking, tot belastingontduiking en tot het ontstaan van een zwarte economie. Deze zwarte economie vervalst niet alleen de concurrentieverhoudingen, maar ze is er mede de oorzaak van dat de belastingen stelselmatig verhoogd moeten worden om de groeiende tekorten te dekken. Zo zit men gevangen in een duivelskring.

Anderzijds veroorzaakt de hoge personenbelasting, meer bepaald wat de kaders betreft, een geleidelijke *brain-drain* en een grote ontmoediging die nefaste gevolgen heeft voor de toekomstige ontwikkeling van ons land.

Uit een onlangs door het Instituut van de onderneming gepubliceerde vergelijkende studie van de fiscale en parafiscale druk op inkomsten van kaderleden en leidinggevend personeel in Europa en de Verenigde Staten blijkt dat het Belgische kaderlid het meest kost aan zijn werkgever en niettemin netto het minst verdient.

Eén voorbeeld: bij een brutosalaris van 1 500 000 frank per jaar, in 1984, houdt het Belgische kaderlid 836 480 frank over of 56 pct. terwijl zijn Nederlandse collega 64 pct. overhoudt en zijn Amerikaanse collega zelfs 83 pct.

Professor Laffer heeft met zijn bekende curve aangetoond dat vanaf een bepaald belastingpercentage het rendement van de belastingen gaat dalen. Belast men de inkomens met honderd ten honderd, dan is het duidelijk dat niemand zich nog zal willen inspannen en dat de overheid uiteindelijk ook geen belastinginkomsten meer zal hebben. Byzantium is dan dichtbij.

Men hoeft geen deskundige te zijn om te begrijpen dat het draagbare maximum in ons land reeds geruime tijd overschreden is en dat zowel de bevolking als de economie baat zullen vinden bij een vermindering van de personenbelasting.

Il faut cependant rappeler qu'au cours des trois dernières années, le gouvernement a pris une série de mesures fiscales pour stabiliser la pression des impôts perçus par le pouvoir central. Si, en 1982, cette pression était de 29,23 p.c. du PNB, elle sera, pour 1985, de 29,20 p.c. selon les prévisions. En outre, il faut admettre une aggravation de la parafiscalité. Le même phénomène s'est produit en ce qui concerne les impôts communaux.

Ceci n'enlève rien au fait que depuis 1982 le gouvernement a mené une politique d'encouragements fiscaux principalement en faveur des entreprises.

Je songe en particulier: à la réduction à 45 p.c. du taux de l'impôt des sociétés; à la suppression de l'impôt spécial sur les bénéfices exceptionnels et aux arrêtés royaux n^{os} 15 et 150 qui ont permis des augmentations de capital avec exonération d'impôt pour les dividendes et une diminution d'impôt pour les souscripteurs.

De plus, un système de déduction pour investissements a été mis au point, accordant aux entreprises une exonération des bénéfices à concurrence de 5,13 ou de 20 p.c. pour les investissements nouveaux.

Dans le cadre de l'aide aux entreprises, des avantages ont également été consentis aux sociétés installées dans des zones d'emploi, aux centres reconnus de coordination et, plus récemment, aux sociétés novatrices ainsi qu'aux entreprises établies dans une zone de reconversion.

La politique de l'emploi n'a pas été perdue de vue. C'est ainsi que certaines mesures dont je viens de parler ont été liées à des conditions relatives à l'emploi; il a été prévu une provision pour passif social, d'un montant de 40 000 francs ou de 120 000 francs par membre de personnel supplémentaire. Enfin, une exonération des bénéfices à concurrence de 150 000 francs par an et par unité de personnel supplémentaire est possible pour les PME — et cela pour quatre années —, mesure qui a été étendue aux professions libérales.

On peut estimer que, par ces mesures, la pression fiscale supportée par les entreprises a été réduite de près de 80 milliards.

Les mesures prises jusqu'à présent en faveur des particuliers démontrent également que le gouvernement s'est préoccupé de préserver le revenu de la famille, l'emploi et le patrimoine. Les principales mesures sont incontestablement l'augmentation de 40 p.c. de la réduction pour enfants à charge; le relèvement du plafond du fractionnement et du décumul; l'augmentation à 60 000 francs du plafond des ressources; la majoration du maximum de la déduction forfaitaire des charges professionnelles porté à 125 000 francs; le relèvement à 120 000 francs, augmenté de 10 000 francs par personne à charge, de l'abattement sur le revenu cadastral de la maison d'habitation; la déduction des montants investis dans du capital à risque; le *stock option*; la réduction à 6 p.c. du taux de la TVA pour le secteur de la construction; la déduction des frais de rénovation; la déduction supplémentaire d'intérêts hypothécaires à concurrence de 200 000 francs et le précompte mobilier libérateur.

Bien que le coût de ces mesures en faveur des personnes physiques atteigne le montant non négligeable de 30 milliards de francs, le gouvernement estime que le moment est venu d'introduire progressivement, dans le cadre d'un plan pluriannuel, une diminution de l'impôt des personnes physiques.

Puisqu'on peut s'attendre à une réduction continue du déficit de l'Etat, comparé au PNB, et même à une accélération du rythme de cette réduction, il est possible de franchir, à partir de 1986, une première étape dans la direction d'un allègement de la pression fiscale. Il s'agit bien ici d'un « premier pas » car il faut tenir compte de la faiblesse de la marge budgétaire disponible.

On peut prévoir qu'une diminution de l'impôt des personnes physiques aura des effets positifs sur la consommation et, indirectement, sur la production et sur l'emploi. Elle augmentera en tout cas la motivation au travail et pourra même avoir une influence favorable sur les revendications salariales et sur les coûts de production.

La conséquence positive la plus importante d'une diminution d'impôt est qu'elle contraint l'Etat à réaliser des efforts supplémentaires afin de réduire ses dépenses. Cet endiguement complémentaire du déficit de l'Etat — qui est et qui reste un des objectifs importants — devra être réalisé par des compressions supplémentaires dans les dépenses.

Cette manière de voir les choses est partagée par le Conseil supérieur des finances qui, dans un récent avis concernant la politique financière et budgétaire en 1985-1986, fait remarquer à juste titre qu'on ne peut plus envisager « d'absorber le déficit de l'Etat par un alourdissement des taxes fiscales et parafiscales ». Le niveau qu'elles ont atteint actuellement, précise le Conseil supérieur, doit être considéré comme maximal, exagéré. Et il ajoute: « A ce stade, il semble incontestable qu'un allègement de la pression fiscale est souhaitable du point de vue de l'encouragement et de la motivation au travail chez les travailleurs les plus qualifiés. Mais il est tout aussi évident que, dans la situation actuelle des finances publiques, chaque action tendant à porter préjudice au processus mis en place de diminution du déficit, doit être exclue. En conséquence, une mesure comme l'indexation des échelles d'impôts, prévue dans le plan pluriannuel présenté le 15 mars dernier par le gouvernement, doit nécessairement aller de pair avec des compressions des dépenses. Celles-ci doivent être proportionnelles et symétriques avec la diminution des recettes de l'Etat que ces mesures apportent avec elles. »

Comme déjà dit précédemment, chacun doit bien se rendre compte que les pouvoirs publics ne peuvent fondamentalement réduire les impôts, si l'on n'est pas prêt à accepter une diminution tout aussi fondamentale des dépenses.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in haar recent economisch jaarverslag 1984-1985 wijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen erop dat in de lid-staten het nettoloon-inkomen, in procenten van de totale arbeidskosten, afgenomen is van 51 pct. in 1981 tot 46 pct. in 1984. In de Verenigde Staten daarentegen ligt dat percentage heel wat hoger en is het, door de recente belastingverlagingen, zelfs opgeklommen van 59 pct. naar 66 pct.

De Europese Commissie besluit: « Deze cijfers doen duidelijk uitkomen hoe het groter wordende gewicht van de collectieve sector en de belastingen de economische resultaten en de werkgelegenheid drukken, en omgekeerd. » De Europese Commissie voegt eraan toe: « Concluderend moet de verlaging van de belastingdruk, op middellange termijn, het hoofdelement zijn van een strategie tot versterking van het Europese economisch herstel. »

Met andere woorden, het expansief beleid, dat de heropleving van de Europese economie kan bewerkstelligen, dient onder meer te worden

gevoerd via de verlaging van de belastingen. In zowat alle Westeuropese landen is men daarvan nu overtuigd.

Verwacht mag worden dat het fiscaal meerjarenplan, dat aan de goedkeuring van de Senaat wordt voorgelegd, op zijn beurt zal bijdragen tot de heropleving van de Belgische economie. Er blijkt inderdaad een duidelijke relatie te bestaan tussen de economische groei en de belastingdruk. Volgens een OESO-rapport van 1983 waren de landen met het kleinste overheidsbeslag op de economie, die met de beste economische prestaties. De Wereldbank ging nog verder en vergeleek de belastingheffing in twintig landen met sterk verschillende belastingvoeten, waaronder Groot-Brittannië, Japan en Zweden met het groeitempo. Het bleek dat, in de periode 1970-1979, de landen met de sterkste groei precies de landen waren met de laagste fiscaliteit.

Vanzelfsprekend is het voorstel van de regering geen « wondermiddel », dat heel snel, voor onze uiterst moeilijke problemen, een oplossing zal aandragen. Zulk « wondermiddel » bestaat gewoonweg niet.

Dit fiscaal meerjarenplan is wél een bewijs van een mentaliteitsverandering, aan de top van het land, waar men duidelijk niet meer gelooft dat een verzwaring van de lasten nog verdedigbaar is maar waar men, integendeel, inziet dat de aanmoediging van alle arbeidende krachten thans de voorkeur moet krijgen.

Ziedaar, mijnheer de Voorzitter, een meer algemene beschouwing. Ik wil nu ingaan op de verschillende betogen van de leden van de Senaat die zich hebben gebogen over de teksten die ik heb ingediend. Ik zal mij, met uw goedkeuring, beperken tot de bedenkingen en de opmerkingen die rechtstreeks verband houden met het wetsontwerp, hoe interessant, ik zeg het er onmiddellijk bij, de andere beschouwingen ook waren. Zij kunnen wellicht beter aan bod komen in een ruimer debat over de economische en financiële politiek van de regering. De Voorzitter van de Senaat heeft mij trouwens gevraagd kort te zijn. Er zijn ook heel wat vragen gesteld die reeds in de commissie aan de orde waren en waarop ik heb geantwoord. Die antwoorden kunnen de leden dan vinden in het uitstekend verslag van de heer Constant De Clercq.

Sommige leden hebben gevraagd vanwaar het geld zal komen om de voorgestelde belastingvermindering te financieren. Ik antwoord daarop nogmaals dat de aangekondigde belastingvermindering voor de begroting van 1986 een minderontvangst zal betekenen van 11,4 miljard. Voor 1987 gaat het om een bijkomende minderontvangst van 18,6 miljard, voor 1988 is dat 20,3 miljard en voor 1989 20,8 miljard.

Het is evident dat met deze bedragen rekening zal moeten worden gehouden bij de opstelling van de begrotingen van 1986 en de volgende jaren.

Deze belastingvermindering zal aldus een bijkomende discipline opleggen voor de sanering van de openbare financiën. Inderdaad, de noodzakelijke vermindering van het overheidstekort blijft ons eerste objectief en zal moeten worden gerealiseerd door verdere besnoeiingen in de uitgaven. De Eerste minister heeft deze zienswijze vandaag nog bevestigd in een interview met een belangrijke Brusselse Franstalige krant.

Verschillende leden hebben verwezen naar artikel 43 van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen, dat voorziet in de jaarlijkse indexering van de belastingbarema's op voorwaarde dat het netto te financieren saldo niet meer bedraagt dan 9 pct. van het BNP. Zij vragen zich af of die norm in 1986 bereikt zal zijn en zoniet, waarom de regering toch tot de indexering wil overgaan.

Niet alleen de regering is ervan overtuigd, maar ook verscheidene andere instanties hebben aangetoond dat, bij voortzetting van het huidige beleid, de bedoelde 9 pct.-grens in 1986 bereikt kan worden.

Zelfs als dat niet helemaal het geval zou zijn, dient te worden opgemerkt dat wij voor het aanslagjaar 1987, inkomsten 1986, slechts tot een gedeeltelijke indexering, namelijk 2 pct. van de belastingbarema's zullen overgaan en dat de volledige indexering slechts met ingang van het aanslagjaar 1988, inkomsten 1987, zal worden toegepast.

Het spreekt vanzelf dat de regering bij het opstellen van de begroting voor 1986 het doel dat zij zich heeft gesteld voor ogen moet houden. De jongste verklaring van de Eerste minister wijst erop dat wij in die richting gaan.

Selon certains orateurs, les recettes fiscales courantes totales, recueillies au cours des quatre premiers mois de l'année 1985, accuseraient une moins-value de 8 à 10 milliards et dès lors, sur base annuelle, on devrait s'attendre à une recette inférieure aux prévisions se situant entre 20 et 25 milliards.

Ces allégations sont dénuées de tout fondement. En effet, je viens d'avoir connaissance des recettes du mois de mai. Elles sont bonnes

puisque'elles s'élèvent à 11,11 milliards de plus qu'au cours du mois de mai 1984, soit une augmentation de 12,9 p.c. contre 7,5 p.c. prévus pour l'ensemble de l'année.

Après cinq mois, les prévisions de recettes sont réalisées à concurrence de 38 p.c., ce qui équivaut à la moyenne obtenue à la même date au cours des trois années antérieures.

Je remercie Mme Delruelle et M. Decléry qui, lors de leur intervention à cette tribune, ont tenu à apporter leur soutien au gouvernement dans la défense du projet qui vous est soumis.

J'ai pris bonne note des regrets qu'ils ont exprimés de ne pas voir figurer dans ce projet certains points de la communication gouvernementale.

De heer Vermeiren en andere woordvoerders van de meerderheid hebben er hun spijt over uitgesproken dat wat werd vermeld in de regeringsmedeling van 15 maart jongstleden, niet in het wetsontwerp voorkomt. In die regeringsmedeling werd gezegd dat «de minister van Financiën ten spoedigste een wetsontwerp zou voorbereiden en de nodige administratieve maatregelen zou nemen om aan de belastingplichtigen meer waarborgen te geven op het stuk van de verdediging van hun rechten».

Ik kan de Senaat slechts meedelen dat ik aan de regering een voorontwerp van wet houdende waarborgen aan de belastingplichtigen heb voorgelegd, maar dat over dit voorontwerp nog geen consensus werd bereikt.

Enkele sprekers hebben het ook gehad over maatregelen ten gunste van de vastgoedsector in het algemeen en de bouwsector in het bijzonder. Ik hoop dat die sprekers zullen aanvaarden dat ik mij op dit ogenblik niet fundamenteel kan uitspreken. Zoals u weet zal de regering op dat vlak op 25 juni overleg plegen met de sociale partners uit de bouwsector. Een uitvoerig dossier wordt op het ogenblik samengesteld op basis van de gegevens die aan de regering zijn overgemaakt uit de bouwsector. Een interministeriële werkgroep is volop bezig met voorstellen uit te werken die zullen worden voorgelegd aan vertegenwoordigers van de bouwsector tijdens het overleg van 25 juni.

Ik geef de Senaat de verzekering dat dit overleg door de regering bijzonder ernstig wordt voorbereid en dat de regering zich zal inspannen om met de bouwsector tot een actieplan te komen, gericht op een hernieuwde stimulering van de bouwactiviteiten.

M. Poulet m'a demandé d'apporter des précisions quant au nouveau barème entre 120 000 et 500 000 francs.

Le nouveau barème pour les revenus compris entre 100 000 francs — minimum imposable actuel — et 750 000 francs — seuil actuel à partir duquel l'impôt est calculé d'après les pourcentages fixés dans la loi — sera établi par arrêté royal. Il tiendra en même temps compte de la diminution des taux de 2,25 p.c., de l'incorporation de la réduction spéciale de 1 200 francs pour les revenus jusqu'à 400 000 francs, de l'indexation des barèmes fiscaux, ainsi que du relèvement du minimum imposable. Cette dernière mesure aura pour conséquence que la réduction d'impôt sera relativement plus importante pour les revenus jusqu'à 500 000 francs.

On trouve dans l'annexe II du rapport de la commission une série d'exemples illustrant la diminution d'impôt pour les revenus inférieurs à 500 000 francs.

M. Poulet a fait remarquer que le calcul du minimum imposable était affecté par deux modifications: une majoration et une indexation. Le gouvernement, demande-t-il, peut-il confirmer que c'est dans cet ordre qu'interviendront les deux modifications?

La réponse à cette question est affirmative. Le minimum imposable est d'abord majoré; le montant obtenu est ensuite indexé.

M. Poulet a fait remarquer que la valeur de l'oeuvre d'art offerte pour la dation en paiement peut, à tout moment, être réduite. Comment, demande-t-il, cela est-il légalement possible? Qu'advient-il de la valeur déclarée pour la succession?

Le projet de loi prévoit effectivement que l'héritier, le légataire ou le donataire peut à tout moment diminuer le montant de son offre de dation en paiement, sans que cela puisse porter atteinte à l'irrévocabilité de la déclaration de succession pour ce qui concerne la valeur déclarée pour la perception des droits. Il est donc exclu de diminuer la valeur déclarée dans la déclaration de succession.

Il faut, en effet, éviter à tout prix qu'une certaine spéculation puisse entourer la procédure de dation en paiement. Il sera donc permis de

réduire le montant de l'offre de dation en paiement, mais nullement de diminuer la valeur déclarée pour la perception des droits de succession.

Mijnheer de Voorzitter, met uw goedvinden zal ik nog even ingaan op enkele bedenkingen die werden gemaakt in verband met de tekst die de bescherming beoogt van de personen die schuldeiser en schuldenaar zijn van sommige openbare besturen.

Ik heb met genoegen kunnen noteren dat de meeste senatoren die in het debat het woord hebben gevoerd, zich hebben verheugd over dit initiatief. De heer De Bremeaeker heeft doen opmerken dat de desbetreffende tekst eigenlijk overbodig zou zijn indien de overheid, en in het bijzonder de Staat, op tijd hun betalingen zou verrichten. Ik ben het daarover 100 pct. met de heer De Bremeaeker eens, maar ik wil hem toch wijzen op het grote verschil tussen de theorie en de praktijk. De praktijk brengt mee dat heel wat ondernemingen in een bijzonder moeilijke financiële situatie geraken, precies omdat de Staat niet op tijd overgaat tot de betalingen.

De heer de Wasseige heeft uitvoerig stilgestaan bij de beperking van het toepassingsgebied. De opschorting van de opeisbaarheid kan inderdaad slechts worden gevraagd door de ondernemingen of de personen die schuldeiser zijn van de Staat of van instellingen van openbaar nut wegens werken, leveringen, of diensten. De schuldvorderingen van de Staat en van de RSZ, het RSVZ, of de sociale-verzekeringsfondsen voor zelfstandigen, zijn vatbaar voor opschorting van de opeisbaarheid.

De vraag werd gesteld: waarom deze beperking? Om te beginnen gaat het hier heel duidelijk om een politieke keuze. Het is naar de mening van de regering niet mogelijk het systeem onmiddellijk uit te breiden tot alle schuldeisers van de Staat. Er is door de regering dus een keuze gemaakt ten gunste van de zelfstandigen en van de ondernemingen die schuldeiser zijn, ik herhaal het, wegens het uitvoeren van werken, leveringen of diensten.

Het past eveneens rekening te houden met de gevolgen van een te grote uitbreiding voor de betalingen van de openbare besturen in het algemeen. Immers, elke natuurlijke of rechtspersoon, privaatrechtelijk en publiekrechtelijk, is schuldeiser en schuldenaar van de Staat of van een openbare instelling. De Staat of de openbare instellingen zijn bijvoorbeeld wedden verschuldigd aan ambtenaren en aan loontrekkenden. Zij zijn pensioenen verschuldigd en diverse uitkeringen. Ik denk hier aan de werkloosheids- en de invaliditeitsuitkeringen, aan de kinderbijslag, aan de toelagen in de sector van het onderwijs enzovoort. Het systeem toepassen op de gemeente zou onder meer betekenen dat een gemeente zou kunnen vragen de bedrijfsvoorheffingen of de bijdragen aan de RSZ bijvoorbeeld voor tewerkgestelde contractuelen, niet te betalen zolang zij haar toelagen van de Staat niet heeft ontvangen. De regeling ineens toepassen op het geheel van de betalingen van de Staat en van de openbare instellingen zou ongetwijfeld belangrijke wijzigingen meebrengen in de werking van de betaling uitgaande van de openbare besturen.

De beperking van het toepassingsgebied is ook noodzakelijk wat betreft de bewijsmiddelen. Opdat het systeem doeltreffend zou kunnen werken, is een titel van schuldvordering vereist die onbetwistbaar, opeisbaar en vrij is van elke verbintenis ten aanzien van derden. Deze titel kan gemakkelijk worden opgesteld als het bijvoorbeeld een factuur betreft. Wanneer het gaat om toelagen is het heel wat moeilijker te bepalen wanneer een schuldvordering onbetwistbaar, opeisbaar, en vrij is van elke verbintenis ten aanzien van derden. Het opmaken van bewijsmiddelen is moeilijker omdat het betaamt bij elke vervalddag, bijvoorbeeld elke maand, na te gaan of de schuldvordering aan de vereiste voorwaarden voldoet.

Anderzijds geven een aantal schuldvorderingen, vooral wanneer het gaat om schuldvorderingen wegens werken, dikwijls aanleiding tot betwistingen door de opdrachtgever. Zoals u in de tekst hebt kunnen lezen, zal de Koning bepalen ten belope van welk percentage zij in aanmerking kunnen worden genomen.

De heer de Wasseige heeft ook zijn zorg uitgesproken over het feit dat de RSZ door de toepassing van de voorgestelde wettekst in financiële moeilijkheden zou kunnen geraken. Ik zou aan de Senaat toch willen doen opmerken dat de procedure die wij voorstellen, nu reeds in sommige gevallen door de RSZ wordt toegepast, dat de RSZ derhalve soms reeds overgaat tot de opschorting van schuldvorderingen.

Tenslotte, mijnheer de Voorzitter, wil ik nog één enkele beschouwing geven bij artikel 89, dat de maatregel bevat die voorgesteld wordt in verband met de openbare kredietinstellingen. Zoals blijkt uit het verslag, beoogt artikel 89 geen strikte gelijkheid in te stellen tussen de openbare kredietinstellingen en de privé-kredietinstellingen, maar wel een iets groter parallelisme in te voeren in de werkingsvoorwaarden, rekening

houdend met de specifieke rol en voorwaarden van de openbare kredietinstellingen. Er wordt naar gestreefd aan de Staat, die aandeelhouder is van de openbare kredietinstellingen en garant voor de vreemde middelen van deze instellingen, een rechtmatige vergoeding te verstrekken voor de diensten die hij verleent. De deelneming van de Staat in het maatschappelijk fonds en de waarborg van de Staat voor de andere passivamiddelen betekent immers voor de spaarder een zekerheid voor zijn bij deze instellingen gedeponeerd geld. Het lijkt dan ook redelijk dat de openbare kredietinstellingen een bijdrage zouden leveren voor het voordeel van deze staatsgarantie. De deelneming van de overheid in de eigen middelen en haar waarborg dienen in een ruime zin te worden begrepen. De inbreng van de overheid is immers niet louter beperkt tot de statutaire bepalingen inzake de rechtstreekse kapitaal deelneming van en de rechtstreekse waarborg door de Staat van sommige passivabestanddelen.

De waarborg kan ook onrechtstreeks zijn, in die zin dat de vreemde middelen niet rechtstreeks het voorwerp uitmaken van een staatswaarborg, maar dat vaststaat dat de Staat zal tegemoetkomen in geval van ernstige financiële moeilijkheden. Dit zou zich kunnen voordoen indien bijvoorbeeld de lagere publiekrechtelijke instellingen, als aandeelhouders van het Gemeentekrediet, niet in staat zouden zijn hun verplichtingen als aandeelhouder na te komen. Gezien de ondeelbaarheid van de geloofwaardigheid van de openbare sector heeft de Staat in zo'n geval weinig opties als hij zijn geloofwaardigheid wil handhaven. Het begrip staatswaarborg werd hier dus in ruime zin geïnterpreteerd.

De financiële tussenpersonen van de openbare sector — en zij worden nominatief opgesomd in het ontwerp — worden derhalve onderworpen aan een financieel regime, waarbij enerzijds een vergoeding betaald wordt op de eigen middelen van deze instellingen die aan de Staat toekomen, en anderzijds een waarborgpremie vereffend wordt voor het genot van de rechtstreekse of onrechtstreekse staatswaarborg op hun vreemde middelen. Deze sommen worden gestort aan de Schatkist.

De vergoeding van de eigen middelen wordt vastgesteld op een minimum van 1 pct. van de eigen middelen. Indien sommige van de betrokken instellingen reeds winstverdelingsmechanismen toepassen, dan kan de winst, uitgekeerd aan de Staat uit hoofde daarvan, in mindering van deze vergoeding worden gebracht.

De waarborgpremie werd bepaald op 0,2 per duizend, wat een beperkte bijdrage is voor de ruime en onvoorwaardelijke staatswaarborg die de vreemde middelen genieten.

De wet bepaalt dat de percentages kunnen worden aangepast op basis van de evolutie van vergelijkbare parameters in de financiële sector, via een in Ministerraad goedgekeurd koninklijk besluit.

Het zij mij toegestaan nog enkele beschouwingen te formuleren bij dit artikel naar aanleiding van de bezwaren die hiertegen in sommige kranten naar voren werden gebracht en ook door sommige sprekers.

Ten eerste, in het depositoverrekeningsstelsel opgericht voor de privé-kredietinstellingen in de schoot van het Herdisconterings- en Waarborginstituut worden de bijdragen gestort op een renteloze rekening van het HWI bij de bank die de bijdrage levert, terwijl de openbare kredietinstellingen hun bijdragen aan de Schatkist storten. Hierbij moet duidelijk worden gesteld dat het HWI onvoorwaardelijk over de bijdrage van de privé-kredietinstellingen beschikt en deze op elk ogenblik kan opvragen. De eventuele garantie van het Instituut is evenwel beperkt tot deze bijdragen. De waarborg van de Staat voor de vreemde verbintenissen van de openbare kredietinstellingen is evenwel onbeperkt, welke bijdrage zij ook zouden hebben geleverd. Daarom wordt ook de bijdrage berekend op het totaal van de vreemde middelen van de openbare kredietinstellingen inclusief de vreemde middelen in deviezen omdat hiervoor eveneens de staatswaarborg geldt.

Ten tweede, er wordt beweerd dat de privé-instellingen na tien jaar hun bijdrage van het eerste jaar recupereren, voor zover het interventiefonds deze bijdragen niet gebruikt heeft en dat dit niet zou gelden voor de openbare kredietinstellingen. Die bewering is totaal verkeerd. In het derde lid van paragraaf 2 is bepaald dat de percentages kunnen worden aangepast aan de evolutie van de voorwaarden van het stelsel van de depositoverrekening bij het HWI.

Na het tiende jaar blijven de banken 0,2 pro mille bijdragen, weliswaar op een intussen verder gegroeide massa aan vreemde middelen, maar aangezien zij hun storting van tien jaar voordien terug ontvangen zal hun effectieve bijdrage lager zijn dan 0,2 pro mille. Welnu, op dat ogenblik kan de bijdrage van de openbare kredietinstellingen worden aangepast aan de effectieve bijdrage van de banken.

Ten derde, het ontwerp wordt verweten geen rekening te houden met de specifieke publieke en sociale rol van de openbare kredietinstellingen.

Ook hier moet ik stellen dat de kritiek totaal ongegrond is. Het ontwerp van wet bepaalt dat de openbare kredietinstellingen een bijdrage leveren gelijk aan 1 pct. van de eigen middelen als vergoeding voor de Staat, aandeelhouder van deze instelling. Deze bijdrage werd zo laag vastgesteld om rekening te houden met de specifieke publieke en sociale opdrachten van die instellingen. Bij wijze van vergelijking kan ik mededelen dat bij de privé-banken, de uitgekeerde winst over de laatste jaren gemiddeld ongeveer 4 pct. van de eigen middelen bedroeg, wat aanzienlijk hoger is dan wat van de openbare kredietinstellingen gevraagd wordt.

De branchevervaging heeft bovendien meegebracht dat de openbare kredietinstellingen hun activiteiten heel wat hebben uitgebreid en dat zij zich niet meer enkel bewegen op het specifieke domein waarvoor zij werden opgericht.

Ik wil dus nogmaals stellen dat zij naar mijn gevoel helemaal niet benadeeld worden door deze maatregel. Integendeel, er werd in de uitwerking van de regeling rekening gehouden met de specifieke verschillen tussen de openbare kredietinstellingen en de privé-kredietinstellingen.

Mijnheer de Voorzitter, dat zijn de antwoorden die ik wilde verstrekken op de gemaakte opmerkingen. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale proprement dite, je la déclare close.

Vraagt nog iemand het woord in de eigenlijke algemene beraadslaging? Zo neen, verklaar ik ze voor gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Wij moeten nu stemmen over de aangehouden amendementen en aangehouden artikelen waarop de reeds afgehandelde commissieverslagen betrekking hebben.

Vervolgens zullen wij de artikelen bespreken waarover de commissie voor de Financiën verslag heeft uitgebracht, met uitsluiting van artikel 1 waarop een amendement werd ingediend door de heer Gijs c.s. Het advies van de Raad van State werd daarover gevraagd. Wij zullen dat advies wellicht maandagnamiddag ontvangen zodat de commissie voor de Financiën daarvan dinsdagvoormiddag kennis kan nemen.

Mardi prochain, à 14 heures, nous reprendrons l'examen de l'article 1^{er} du projet de loi ainsi que de l'amendement qui s'y rapporte. Nous examinerons ensuite le rapport complémentaire de la commission de la Justice.

J'espère que cette discussion pourra se terminer mardi après-midi et que le vote final pourra intervenir aux environs de 17 heures. Cela me paraît possible, mais ce n'est toutefois pas certain.

Ik vestig er de aandacht op dat er dinsdagnamiddag wordt gestemd en dat ook dan de eindstemming over het fiscaal ontwerp normaal moet kunnen plaatshebben.

Morgen, te 14 uur, komen de mondelinge vragen en de interpellaties over het Heizelgebeuren aan de orde. De betrokken ministers zullen globaal antwoorden na alle interpellaties hierover te hebben gehoord.

Indien er nog tijd overblijft, komen de andere mondelinge vragen en interpellaties aan de beurt. Ik meen dat wij 's vrijdags niet langer moeten vergaderen dan 19 uur. De agendapunten die morgen niet kunnen worden afgehandeld, zullen worden uitgesteld tot volgende week.

Nous nous réunirons lundi 17 juin, à 14 heures 30, pour l'examen des budgets de l'Education nationale, dont la discussion se poursuivra mardi matin et, ensuite, après le vote du projet de loi portant des mesures fiscales et autres. L'ordre du jour de la semaine prochaine sera complété par quelques projets, dont vous recevrez la liste demain matin, ainsi que par des interpellations et des questions orales.

Le Sénat est-il d'accord sur l'ordre des travaux ainsi établi? (*Assentiment.*)

Il en est ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE FISCALE EN ANDERE BEPALINGEN

Aangehouden stemmingen

PROJET DE LOI PORTANT DES MESURES FISCALES ET AUTRES

Votes réservés

De Voorzitter. — Wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen waarop de verslagen betrekking hebben die werden uitgebracht namens de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, de commissie voor de Economische Aangelegenheden, de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap en de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés faisant l'objet des rapports présentés au nom de la commission de l'Intérieur, de la commission de l'Economie, de la commission de l'Enseignement et de la Science et de la commission des Affaires sociales.

Wij moeten ons eerst uitspreken over het amendement van mevrouw De Pauw dat ertoe strekt een nieuw artikel 42bis in te voegen.

Nous devons nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement déposé par Mme De Pauw tendant à l'insertion d'un nouvel article 42bis.

Nous passons au vote.

Wij gaan over tot de stemming.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

148 membres sont présents.

148 leden zijn aanwezig.

89 votent non.

89 stemmen neen.

52 votent oui.

52 stemmen ja.

7 s'abstiennent.

7 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Pouillet, Reynders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbiest, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, de Clippele, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeers, Féir, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Spitaels, Thys, Toussaint,

Trussart, Vandekerckhove, Vandenove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Debussé, Delmotte, Eicher, R. Maes et Poulain.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer de Bruyne. — Ik ben afgesproken met de heer Chabert.

De heer R. Maes. — Ik ben afgesproken met mevrouw Panneels.

De heer De Baere. — Ik ben afgesproken met de heer Vanhaverbeke.

De heer Gijs. — Ik had mij moeten onthouden want ik ben afgesproken met de heer Wyninckx.

M. Poulain. — J'ai pairé avec M. Califice.

M. Delmotte. — J'ai pairé avec M. Close.

M. Eicher. — J'ai pairé avec M. Bonmariage.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de MM. Mouton et Péciaux à l'article 49.

Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heren Mouton en Péciaux bij artikel 49.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

146 membres sont présents.

146 leden zijn aanwezig.

89 votent non.

89 stemmen neen.

49 votent oui.

49 stemmen ja.

8 s'abstiennent.

8 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Pouillet, Reynders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbiest, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeers, Féir, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Lowis, Luy-

ten, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mme Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenhove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Debussère, Delmotte, Eicher, Gijs, R. Maes et Poulain.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 49 in stemming.

Je mets au voix l'article 49.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer Seeuws c.s. op artikel 60.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Seeuws et consorts à l'article 60.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

148 leden zijn aanwezig.

148 membres sont présents.

104 stemmen neen.

104 votent non.

35 stemmen ja.

35 votent oui.

9 onthouden zich.

9 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Capoen, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, de Bruyne, Debussère, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleeck, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Draulans, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, MM. Hatry, Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lowis, Lutgen, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, P. Peeters, W. Peeters, Poma, Poulet, Reynnders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Thys, Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandekerckhove, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Van der Elst, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyster, de Wasseige, Donnay, Egemeers, Féris, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Spitaels, Toussaint, Vandenhove, Van Der Niepen et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, Delmotte, Eicher, Gijs, Hamelle, Poulain, Mme Saive-Boniver, MM. Trussart et Van Roye.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 60 in stemming.

Je mets aux voix l'article 60.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij gaan nu over tot de stemming over het amendement van de heer Op 't Eynde c.s. op artikel 64.

Nous passons maintenant au vote sur l'amendement de M. Op 't Eynde et consorts à l'article 64.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

145 leden zijn aanwezig.

145 membres sont présents.

103 stemmen neen.

103 votent non.

37 stemmen ja.

37 votent oui.

5 onthouden zich.

5 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Capoen, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, de Bruyne, Debussère, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleeck, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, Doumont, Draulans, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lowis, Lutgen, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, P. Peeters, W. Peeters, Poma, Poulet, Reynnders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Thys, Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandekerckhove, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Van der Elst, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyster, de Wasseige, Donnay, Egemeers, Féris, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Toussaint, Trussart, Vandenhove, Van Der Niepen, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus.

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, Delmotte, Eicher, Gijs et Poulain.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 64 in stemming.

Je mets aux voix l'article 64.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Mijnheer Op 't Eynde, mag ik aannemen dat de stemming over uw amendement op artikel 64 ook geldt voor uw amendement op artikel 65 aangezien de bedoeling ervan identiek is.

De heer Op 't Eynde. — Akkoord, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Het amendement op artikel 65 is dus niet aangenomen.

L'amendement à l'article 65 n'est pas adopté.

Ik breng artikel 65 in stemming.

Je mets aux voix l'article 65.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer Geldolf c.s. op artikel 80.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. Geldolf et consorts à l'article 80.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

145 leden zijn aanwezig.

145 membres sont présents.

128 stemmen neen.

128 votent non.

14 stemmen ja.

14 votent oui.

3 onthouden zich.

3 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Basecq, Belot, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Capoen, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Mme Coorens, MM. Dalem, De Bondt, de Bruyne, Debussère, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Delcroix, Deleek, Delmotte, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, de Wasseige, Donnay, Doumont, Draulans, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, MM. Goossens, Grosjean, Hamelle, Mme Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Hiernaux, Hismans, Hubin, Jandrain, Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lallemand, Lowis, Lutgen, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Minet, Moureaux, Mouton, Nicolas, Noerens, Pedé, P. Peeters, W. Peeters, Poma, Poulain, Pouillet, Mme Remy-Oger, MM. Reynders, Rutten, Mme Saive-Boniver, M. Smeers, Mmes Smitt, Staels-Dompas, MM. Thys, Tilquin, Toussaint, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandekerckhove, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Van der Elst, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verbist, Vercaigne, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. De Bremaeker, De Smeyter, Egelmeers, Férir, Geldolf, Holsbeke, Marmenout, Matthys, Op 't Eynde, Paque, Edg. Peetermans, Seeuws, Vandenove et Van Der Niepen.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, Eicher et Gijs.

M. Paque. — C'est par erreur que j'ai voté «oui», monsieur le Président. Je voulais émettre un vote négatif.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

Nous passons au vote sur l'amendement de M. de Wasseige à l'article 80.

Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer de Wasseige bij artikel 80.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

147 membres sont présents.

147 leden zijn aanwezig.

105 votent non.

105 stemmen neen.

38 votent oui.

38 stemmen ja.

4 s'abstiennent.

4 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Capoen, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, De Bondt, de Bruyne, Debussère, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Draulans, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lowis, Lutgen, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pedé, Edg. Peetermans, P. Peeters, W. Peeters, Poma, Pouillet, Reynders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Thys, Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandekerckhove, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Van der Elst, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Egelmeers, Férir, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Toussaint, Trussart, Vandenove, Van Der Niepen, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, Delmotte, Gijs et Poulain.

M. le Président. — Nous passons maintenant au vote sur les amendements subsidiaires A et B de M. de Wasseige à l'article 80.

Wij gaan nu over tot de stemming over de subsidiaire amendementen A en B van de heer de Wasseige bij artikel 80.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

145 membres sont présents.

145 leden zijn aanwezig.

103 votent non.

103 stemmen neen.

36 votent oui.

36 stemmen ja.

6 s'abstiennent.

6 onthouden zich.

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Capoen, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, De Bondt, de Bruyne, Debussère, C. De Clercq, T. Declercq, Decléry, de Clippele, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, Doumont, Draulans, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, MM. Hatry, Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lowis, Lutgen, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, P. Peeters, W. Peeters, Poma, Pouillet, Reynnders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Thys, Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandekerckhove, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Van der Elst, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Egelmeers, Féir, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Toussaint, Trussart, Vandenhove, Van Der Niepen et Van Roye.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, Delmotte, De Seranno, Eicher, Gijs et Poulain.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 80.

Ik breng artikel 80 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de M. Geldolf et consorts à l'article 84.

Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer Geldolf c.s. bij artikel 84.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

149 membres sont présents.

149 leden zijn aanwezig.

107 votent non.

107 stemmen neen.

34 votent oui.

34 stemmen ja.

8 s'abstiennent.

8 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Capoen, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, De Bondt, de Bruyne, Debussère, C. De Clercq, T. Declercq, Decléry, de Clippele, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits,

De Seranno, Doumont, Draulans, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gertis, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lowis, Lutgen, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, P. Peeters, W. Peeters, Poma, Pouillet, Reynnders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Thys, Tilquin, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandekerckhove, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Van der Elst, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Egelmeers, Féir, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Toussaint, Vandenhove, Van Der Niepen et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, Delmotte, Eicher, Gijs, Hamelle, Poulain, Mme Saive-Boniver et M. Van Roye.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 84.

Ik breng artikel 84 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de M. Vandezande et consorts ainsi que sur celui de M. Grosjean et Mme Remy à l'article 93.

Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer Vandezande c.s. alsook over het amendement van de heer Grosjean en mevrouw Remy bij artikel 93.

Je présume que nous pouvons nous prononcer par un seul vote sur ces deux amendements.

Ik veronderstel dat wij kunnen overgaan tot één enkele stemming, over die twee amendementen. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

147 membres sont présents.

147 leden zijn aanwezig.

87 votent non.

87 stemmen neen.

52 votent oui.

52 stemmen ja.

8 s'abstiennent.

8 onthouden zich.

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléry, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits,

J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, MM. Hatry, Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Pouillet, Reynders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, M. Tilquin, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, de Clippele, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeeers, Féris, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemant, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenbussche, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Debussère, Delmotte, Eicher, Gijs, R. Maes et Poulain.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over de subsidiaire amendementen A en B van de heer Vandezande c.s. bij artikel 93.

Nous passons au vote sur les amendements subsidiaires A et B de M. Vandezande et consorts à l'article 93.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

145 leden zijn aanwezig.

145 membres sont présents.

86 stemmen neen.

86 votent non.

51 stemmen ja.

51 votent oui.

8 onthouden zich.

8 s'abstiennent.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, De Cooman, Decoster, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Pouillet, Reynders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mmes Staels-Dompas, Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, de Clippele, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeeers, Féris, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain,

Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenbussche, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Debussère, Delmotte, Eicher, Gijs, R. Maes et Poulain.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 93.

Ik breng in stemming artikel 93.

— Adopté.

Aangenomen.

PROJET DE LOI PORTANT DES MESURES FISCALES ET AUTRES

*Reprise de la discussion du rapport fait au nom
de la commission des Finances*

Vote d'articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE FISCALE EN ANDERE BEPALINGEN

*Hervatting van de bespreking van het verslag uitgebracht namens
de commissie voor de Financien*

Stemming van artikelen

M. le Président. — Nous reprenons la discussion du rapport fait au nom de la commission des Finances au sujet des articles 1^{er} à 18, 85 à 89, initialement 82 à 86, et 94, initialement 91.

Wij hervatten de bespreking van het verslag uitgebracht namens de commissie voor de Financien betreffende de artikelen 1 tot 18, 85 tot 89, oorspronkelijk 82 tot 86, en 94, oorspronkelijk 91.

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

Personne ?

Niemand ?

Je déclare donc la discussion close et nous passons à l'examen des articles faisant l'objet du rapport, à l'exception de l'article premier qui est réservé.

Ik verklaar dus de beraadslaging voor gesloten en wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen die het onderwerp uitmaken van het verslag, met uitzondering van artikel één, dat werd aangehouden.

Artikel 2 luidt :

Art. 2. In artikel 77 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 22, 4^o, van de wet van 29 november 1978 en bij artikel 9 van de wet van 11 april 1983, wordt het bedrag van 252 500 frank vervangen :

1^o Voor het aanslagjaar 1987 : door 251 080 frank ;

2^o Voor het aanslagjaar 1988 : door 249 660 frank ;

3^o Voor het aanslagjaar 1989 : door 248 240 frank ;

4^o Met ingang van het aanslagjaar 1990 : door 246 820 frank.

Art. 2. Dans l'article 77 du même Code, modifié par l'article 22, 4^o, de la loi du 29 novembre 1978 et par l'article 9 de la loi du 11 avril 1983, le montant de 252 500 francs est remplacé :

1^o Pour l'exercice d'imposition 1987 : par 251 080 francs ;

2^o Pour l'exercice d'imposition 1988 : par 249 660 francs ;

3^o Pour l'exercice d'imposition 1989 : par 248 240 francs ;

4^o A partir de l'exercice d'imposition 1990 : par 246 820 francs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. In artikel 78 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 22 december 1977 en bij artikel 22, 5°, van de wet van 29 november 1978, worden het bedrag van 252 500 frank en de aanslagvoeten van 47,5 pct., 52,5 pct., 57,5 pct., 63 pct., 69 pct., 72 pct. en 67,5 pct. respectievelijk vervangen:

1° Voor het aanslagjaar 1987, door 251 080 frank, 47,2 pct., 52,2 pct., 57,1 pct., 62,6 pct., 68,6 pct., 71,6 pct. en 67,1 pct.;

2° Voor het aanslagjaar 1988 door 249 660 frank, 46,9 pct., 51,9 pct., 56,8 pct., 62,2 pct., 68,2 pct., 71,2 pct. en 66,7 pct.;

3° Voor het aanslagjaar 1989, door 248 240 frank, 46,6 pct., 51,6 pct., 56,5 pct., 61,9 pct., 67,8 pct., 70,8 pct. en 66,3 pct.;

4° Met ingang van het aanslagjaar 1990 door 246 820 frank, 46,4 pct., 51,3 pct., 56,2 pct., 61,6 pct., 67,4 pct., 70,4 pct. en 66 pct.

Art. 3. Dans l'article 78 du même Code, modifié par l'article 7 de la loi du 22 décembre 1977 et par l'article 22, 5°, de la loi du 29 novembre 1978, les montants de 252 500 francs et les taux de 47,5 p.c., 52,5 p.c., 57,5 p.c., 63 p.c., 69 p.c., 72 p.c. et 67,5 p.c. sont remplacés respectivement:

1° Pour l'exercice d'imposition 1987, par 251 080 francs, 47,2 p.c., 52,2 p.c., 57,1 p.c., 62,6 p.c., 68,6 p.c., 71,6 p.c. et 67,1 p.c.;

2° Pour l'exercice d'imposition 1988, par 249 660 francs, 46,9 p.c., 51,9 p.c., 56,8 p.c., 62,2 p.c., 68,2 p.c., 71,2 p.c. et 66,7 p.c.;

3° Pour l'exercice d'imposition 1989, par 248 240 francs, 46,6 p.c., 51,6 p.c., 56,5 p.c., 61,9 p.c., 67,8 p.c., 70,8 p.c. et 66,3 p.c.;

4° A partir de l'exercice d'imposition 1990, par 246 820 francs, 46,4 p.c., 51,3 p.c., 56,2 p.c., 61,6 p.c., 67,4 p.c., 70,4 p.c. et 66 p.c.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 4 luidt :

Art. 4. In artikel 79 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 20 van de wet van 8 augustus 1980, wordt het bedrag van 100 000 frank vervangen:

1° Voor het aanslagjaar 1987: door 105 000 frank;

2° Voor het aanslagjaar 1988: door 110 000 frank;

3° Voor het aanslagjaar 1989: door 115 000 frank;

4° Met ingang van het aanslagjaar 1990 door 120 000 frank.

Art. 4. Dans l'article 79 du même Code, modifié par l'article 20 de la loi du 8 août 1980, le montant de 100 000 francs est remplacé:

1° Pour l'exercice d'imposition 1987: par 105 000 francs;

2° Pour l'exercice d'imposition 1988: par 110 000 francs;

3° Pour l'exercice d'imposition 1989: par 115 000 francs;

4° A partir de l'exercice d'imposition 1990: par 120 000 francs.

M. Lepaffe présente l'amendement que voici:

« *Dit artikel te vervangen als volgt:*

« *In artikel 79 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij artikel 20 van de wet van 8 augustus 1980, wordt het bedrag van 100 000 frank vervangen door 120 000 frank.* »

« *Remplacer cet article par la disposition suivante:*

« *Dans l'article 79 du même Code, modifié par l'article 20 de la loi du 8 août 1980, le montant de 100 000 francs est remplacé par 120 000 francs.* »

Personne ne demandant la parole, je mets cet amendement aux voix.

Daar niemand het woord vraagt, breng ik dit amendement in stemming.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

139 membres sont présents.

139 leden zijn aanwezig.

84 votent non.

84 stemmen neen.

48 votent oui.

48 stemmen ja.

7 s'abstiennent.

7 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non:

Hebben neen gestemd:

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, le comte du Monceau de Bergendal, Février, Flagothier, François, Friedrichs, Geens, Gerits, Gijssels, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Luyten, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Poulet, Rutten, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Tilquin, Uyttendaele, Van Daele, Vandenaabeele, Vandenhoute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houte, Van Nevel, Vanieuwenhuyze, Van Rompaey, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. Basecq, Belot, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveken, MM. de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeers, Férir, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Louis, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Matthys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenhove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus:

Hebben zich onthouden:

MM. De Baere, de Bruyne, Debussère, Delmotté, Eicher, R. Maes et Poulain.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 4.

Ik breng artikel 4 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Artikel 5 luidt:

Art. 5. In artikel 80 van hetzelfde Wetboek, vervangen door artikel 11 van de wet van 11 april 1983, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In § 1, 1°, a, worden de woorden « vierenzeventig honderdsten » vervangen:

a) Voor het aanslagjaar 1987: door de woorden « drieenzeventig honderdsten »;

b) Voor het aanslagjaar 1988: door de woorden « tweeenzeventig honderdsten »;

c) Voor het aanslagjaar 1989: door de woorden « eenenzeventig honderdsten »;

d) Met ingang van het aanslagjaar 1990: door de woorden « zeventig honderdsten »;

2° In § 1, 2°, eerste lid, worden de woorden « zevenentachtig honderdsten » vervangen:

a) Voor het aanslagjaar 1987: door de woorden « vierentachtig honderdsten »;

b) Voor het aanslagjaar 1988: door de woorden « éenentachtig honderdsten »;

c) Voor het aanslagjaar 1989: door de woorden « achtenzeventig honderdsten »;

d) Met ingang van het aanslagjaar 1990: door de woorden « vijfenzeventig honderdsten »;

3° Paragraaf 1, 3°, wordt voor het aanslagjaar 1987 vervangen door de volgende bepaling:

« 3° Wanneer het belastbaar inkomen hoger is dan 1 500 000 frank, wordt de aanslagvoet die van toepassing is op de eerste schijf van 750 000 frank bepaald door slechts vijfennegentig honderdsten van 750 000 frank in aanmerking te nemen.

In dit geval mag de vermindering niet lager zijn dan die welke uit de toepassing van 2°, eerste lid, zou volgen, verminderd met tien honderdsten van het verschil tussen het belastbaar inkomen en 1 500 000 frank »;

4° In § 1, 3° zoals dat bij 3° van dit artikel is gewijzigd, worden de woorden « vijfennegentig honderdsten » vervangen:

a) Voor het aanslagjaar 1988: door de woorden « negentig honderdsten »;

b) Voor het aanslagjaar 1989: door de woorden « vijftientachtig honderdsten »;

c) Met ingang van het aanslagjaar 1990: door de woorden « tachtig honderdsten »;

5° In § 2 worden met ingang van het aanslagjaar 1987 de woorden « ingeval 2°, eerste lid, of 3° van § 1 » vervangen door de woorden « ingeval 2°, eerste lid, of 3°, eerste lid, van § 1 ».

Art. 5. Dans l'article 80 du même Code, remplacé par l'article 11 de la loi du 11 avril 1983, sont apportées les modifications suivantes:

1° Dans le § 1^{er}, 1°, a, les mots « septante-quatre centièmes » sont remplacés:

a) Pour l'exercice d'imposition 1987: par les mots « septante-trois centièmes »;

b) Pour l'exercice d'imposition 1988: par les mots « septante-deux centièmes »;

c) Pour l'exercice d'imposition 1989: par les mots « septante et un centièmes »;

d) A partir de l'exercice d'imposition 1990: par les mots « septante centièmes »;

2° Dans le § 1^{er}, 2°, alinéa 1^{er}, les mots « quatre-vingt-sept centièmes » sont remplacés:

a) Pour l'exercice d'imposition 1987: par les mots « quatre-vingt-quatre centièmes »;

b) Pour l'exercice d'imposition 1988: par les mots « quatre-vingt-un centièmes »;

c) Pour l'exercice d'imposition 1989: par les mots « septante-huit centièmes »;

d) A partir de l'exercice d'imposition 1990: par les mots « septante-cinq centièmes »;

3° Le § 1^{er}, 3°, est remplacé pour l'exercice d'imposition 1987, par la disposition suivante:

« 3° Lorsque le revenu imposable excède 1 500 000 francs, le taux de l'impôt, applicable à la première tranche de 750 000 francs est déterminé en ne prenant en compte que les nonante-cinq centièmes de 750 000 francs.

Dans cette éventualité, la réduction ne peut être inférieure à celle que donnerait l'application du 2°, alinéa 1^{er}, diminuée de dix centièmes de l'excédent du revenu imposable par rapport à 1 500 000 francs »;

4° Dans le § 1^{er}, 3°, tel qu'il est modifié par le 3° du présent article, les mots « nonante-cinq centièmes » sont remplacés:

a) Pour l'exercice d'imposition 1988, par les mots « nonante centièmes »;

b) Pour l'exercice d'imposition 1989: par les mots « quatre-vingt-cinq centièmes »;

c) A partir de l'exercice d'imposition 1990: par les mots « quatre-vingts centièmes »;

5° Dans le § 2, les mots « En cas d'application du 2°, alinéa 1^{er}, ou 3° du § 1^{er} » sont remplacés à partir de l'exercice d'imposition 1987, par les mots « En cas d'application du 2°, alinéa 1^{er}, ou du 3°, alinéa 1^{er}, du § 1^{er}. »

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 6 luidt:

Art. 6. § 1. In artikel 81, § 4, van hetzelfde Wetboek, vervangen door artikel 12 van de wet van 11 april 1983 en gewijzigd bij artikel 13 van de wet van 28 december 1983, wordt het bedrag van 1 200 frank vervangen:

1° Voor het aanslagjaar 1987 door 900 frank;

2° Voor het aanslagjaar 1988 door 600 frank;

3° Voor het aanslagjaar 1989 door 300 frank.

§ 2. Het voormeld artikel 81, § 4 wordt opgeheven met ingang van het aanslagjaar 1990.

Art. 6. § 1^{er}. Dans l'article 81, § 4, du même Code, remplacé par l'article 12 de la loi du 11 avril 1983 et modifié par l'article 13 de la loi du 28 décembre 1983, le montant de 1 200 francs est remplacé:

1° Pour l'exercice d'imposition 1987, par 900 francs;

2° Pour l'exercice d'imposition 1988, par 600 francs;

3° Pour l'exercice d'imposition 1989, par 300 francs.

§ 2. L'article 81, § 4, précité est abrogé à partir de l'exercice d'imposition 1990.

A cet article, M. Lepaffe présente l'amendement que voici:

« Dit artikel te vervangen als volgt:

« In artikel 81, § 4, van hetzelfde Wetboek, vervangen door artikel 12 van de wet van 11 april 1983 en gewijzigd bij artikel 13 van de wet van 28 december 1983, wordt het bedrag van 1 200 frank vervangen:

1. Voor het aanslagjaar 1986 door 2 000 frank voor de belastbare inkomens die niet hoger zijn dan 500 000 frank;

2. Voor het aanslagjaar 1987 door 3 000 frank voor de belastbare inkomens die niet hoger zijn dan 600 000 frank;

3. Voor het aanslagjaar 1988 door 4 000 frank voor de belastbare inkomens die niet hoger zijn dan 750 000 frank;

4. Voor het aanslagjaar 1989 door 5 000 frank voor de belastbare inkomens die niet hoger zijn dan 900 000 frank;

5. Voor het aanslagjaar 1990 door 6 000 frank voor de belastbare inkomens die niet hoger zijn dan 1 200 000 frank. »

« Remplacer cet article par les dispositions suivantes:

« Dans l'article 81, § 4, du même Code, remplacé par l'article 12 de la loi du 11 avril 1983 et modifié par l'article 13 de la loi du 28 décembre 1983, le montant de 1 200 francs est remplacé:

1. Pour l'exercice d'imposition 1986 par 2 000 francs pour les revenus imposables n'excédant pas 500 000 francs;

2. Pour l'exercice d'imposition 1987 par 3 000 francs pour les revenus imposables n'excédant pas 600 000 francs;

3. Pour l'exercice d'imposition 1988 par 4 000 francs pour les revenus imposables n'excédant pas 750 000 francs;

4. Pour l'exercice d'imposition 1989 par 5 000 francs pour les revenus imposables n'excédant pas 900 000 francs;

5. Pour l'exercice d'imposition 1990 par 6 000 francs pour les revenus imposables n'excédant pas 1 200 000 francs. »

Personne ne demandant la parole, je le mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt, breng ik het amendement in stemming.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. Lepaffe à l'article 6.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het amendement van de heer Lepaffe bij artikel 6.

139 membres sont présents.

139 leden zijn aanwezig.

102 votent non.

102 stemmen neen.

32 votent oui.

32 stemmen ja.

5 s'abstiennent.

5 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Boel, Bosmans, Bossicart, Capoen, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, de Bruyne, Debussère, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Deleeck, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, Doumont, Draulans, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Hamelle, Mme Hanquet, M. Hattry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lowis, Lutgen, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Pede, P. Peeters, W. Peeters, Poma, Poulet, Ruttén, Mme Saive-Boniver, M. Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Thys, Tilquin, Trussart, Uyttendaele, Vandekerckhove, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Van der Elst, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Van Roye, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Egelméers, Féris, Goossens, Grosjean, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Marmenout, Mathys, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Tousseint, Vandenhove, Van Der Niepen et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, Delmotte, Eicher, Gijs et Poulain.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 6.

Ik breng artikel 6 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Artikel 7 luidt :

Art. 7. In artikel 110 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd door artikel 31 van de wet van 25 juni 1973, worden tussen de woorden « vrijgestelde inkomsten » en « die begrepen zijn » de woorden « met uitzondering van de in artikel 71, § 1, 10°, b, bedoelde giften » ingevoegd.

Art. 7. Dans l'article 110 du même Code, modifié par l'article 31 de la loi du 25 juin 1973, les mots « à l'exclusion des libéralités visées à l'article 71, § 1^{er}, 10°, b, » sont insérés entre les mots « dispositions légales particulières », et les mots « qui sont compris ».

La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Nous devons réserver l'article 7, monsieur le Président, parce qu'il est très directement lié à l'article premier.

M. le Président. — L'article 7 est donc réservé.

Artikel 7 is aangehouden.

Artikel 8 luidt :

Art. 8. Artikel 43 van de wet van 28 december 1983 houdende fiscale en begrotingsbepalingen wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 43. In titel II, hoofdstuk III, afdeling I, van hetzelfde Wetboek wordt een nieuwe onderafdeling *Iter* « Jaarlijkse aanpassing van het belastingtarief » ingevoegd met een als volgt luidend artikel 80bis :

« Art. 80bis. Jaarlijks worden gelijktijdig aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk aangepast, tot het beloop van de verhogingscoëfficiënt van het gemiddelde van de voor het voorlaatste jaar vastgestelde indexcijfers ten opzichte van het gemiddelde van de indexcijfers van het vorige jaar :

a) De inkomensgrens en het belastingtarief bedoeld in artikel 77 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen ;

b) Het belastingbedrag en alle inkomstenschijven bedoeld in artikel 78 van hetzelfde Wetboek ;

c) De inkomensgrenzen bedoeld in de artikelen 79 en 80, § 1, van hetzelfde Wetboek.

Het gemiddelde van de indexcijfers wordt afgerond op het hogere of lagere honderdste van een punt naargelang het cijfer van de duizendsten van een punt al of niet vijf bereikt. »

De aangepaste bedragen worden als volgt afgerond :

a) De inkomensgrenzen bedoeld in de artikelen 77, 79 en 80, § 1, en de inkomstenschijven bedoeld in artikel 78, op het hogere of lagere duizendtal naargelang het cijfer van de honderdtallen al of niet vijf bereikt ;

b) Het belastingtarief bedoeld in artikel 77 en het belastingbedrag bedoeld in artikel 78, op de hogere of de lagere frank naargelang de fractie van een frank al of niet vijftig centiem bereikt.

Art. 8. L'article 43 de la loi du 28 décembre 1983 portant des dispositions fiscales et budgétaires est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 43. Une nouvelle sous-section *Iter* « Adaptation annuelle du tarif d'imposition », comprenant un article 80bis rédigé comme suit, est insérée dans le titre II, chapitre III, section I, du même Code :

« Art. 80bis. Sont adaptés, annuellement et simultanément à concurrence du coefficient d'augmentation de la moyenne des indices des prix à la consommation du royaume fixés pour l'année qui précède celle des revenus par rapport à la moyenne des indices de l'année précédente :

a) La limite de revenus et le tarif d'imposition repris à l'article 77 du Code des impôts sur les revenus ;

b) Le montant d'impôt et toutes les tranches de revenus repris à l'article 78 du même Code ;

c) Les limites de revenus reprises aux articles 79 et 80, § 1^{er}, du même Code.

Pour la détermination de la moyenne des indices, les fractions de centièmes sont arrondies au centième supérieur ou inférieur selon qu'elles atteignent ou excèdent cinq millièmes ou qu'elles sont inférieures à cette fraction. »

Les montants adaptés sont arrondis comme suit :

a) Les limites de revenus visées aux articles 77, 79 et 80, § 1^{er}, et les tranches de revenus visées à l'article 78, au millier supérieur ou inférieur selon que le chiffre des centaines atteint ou non cinq ;

b) Le tarif d'imposition visé à l'article 77 et le montant d'impôt visé à l'article 78, au franc supérieur ou inférieur selon que la fraction d'un franc atteint ou non cinquante centimes.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. In artikel 59¹ van het Wetboek der zegelrechten, wordt een 6^obis ingevoegd, luidend als volgt :

« 6^obis. De uittreksels uit de registers van de burgerlijke stand en uit de registers gehouden door de ambtenaren van de burgerlijke stand voor de akten betreffende het verkrijgen, het her verkrijgen, het behoud en het verlies van nationaliteit, de door de ambtenaren van de burgerlijke stand, door burgemeesters of door hun afgevaardigden afgeleverde getuigsschriften tot attestatie van feiten die blijken uit bedoelde registers, de door burgemeesters of hun afgevaardigden afgeleverde getuigsschriften van identiteit, nationaliteit, domicile of verblijf en de getuigsschriften van goed gedrag en zeden, wanneer deze uittreksels en getuigsschriften worden afgeleverd aan een ieder die verklaart dat voormelde stukken dienen te worden voorgelegd om een tewerkstelling te bekomen, te kunnen

soliciteren of aan examens of proeven deel te nemen met het oog op eventuele aanwerving.»

Art. 9. Dans l'article 59¹ du Code des droits de timbre, il est inséré un 6^o*bis*, rédigé comme suit :

« 6^o*bis*. Les extraits des registres de l'état civil et des registres tenus par les officiers de l'état civil pour les actes concernant l'acquisition, le recouvrement, la conservation et la perte de la nationalité, les certificats établis par les officiers de l'état civil, par les bourgmestres ou par leurs délégués, pour attester des faits résultant desdits registres, les certificats d'identité, de nationalité, de domicile ou de résidence et les certificats de bonne conduite ou de moralité, établis par les bourgmestres ou leurs délégués, lorsque ces extraits et certificats sont délivrés à toute personne qui déclare que ces documents doivent être produits afin d'obtenir un emploi, de poser sa candidature et de prendre part à des examens ou épreuves en vue d'un engagement éventuel. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. In artikel 288 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1^o In het tweede lid wordt het woord « alle » vervangen door het woord « de »;

2^o Dit artikel wordt aangevuld met het volgende lid :

« De gemeentebesturen hebben evenwel de mogelijkheid de betaling te eisen van deze sommen in de gevallen waar voormelde documenten zijn vrijgesteld van het zegelrecht, met toepassing van artikel 59¹, 6^o*bis*, van het Wetboek der zegelrechten. »

Art. 10. A l'article 288 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, sont apportées les modifications suivantes :

1^o Dans le deuxième alinéa, le mot « tous » est supprimé ;

2^o Cet article est complété par l'alinéa suivant :

« Les administrations communales ont toutefois la faculté de réclamer le paiement de ces sommes dans les cas où les documents susvisés sont exemptés du droit de timbre par application de l'article 59¹, 6^o*bis*, du Code des droits de timbre. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. In artikel 43 van het Wetboek der successierechten, worden de woorden « te weten » vervangen door de woorden « behalve voor de kunstwerken wanneer een of meer van die werken in betaling van successierechten worden aangeboden overeenkomstig artikel 83-3 ».

Art. 11. Dans l'article 43 du Code des droits de succession, le mot « savoir » est remplacé par les mots « sauf pour les œuvres d'art lorsqu'une ou plusieurs de ces œuvres sont offertes en paiement de droits de succession conformément à l'article 83-3 ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. Artikel 80 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met het volgende lid :

« Wanneer, overeenkomstig artikel 83-3, kunstwerken ter betaling worden aangeboden, wordt de invordering van de rechten waarvan de betaling door middel van die kunstwerken wordt aangeboden, geschorst tot het einde der twee maanden na de dag waarop het aanbod is geweigerd of na de dag van de slechts gedeeltelijke aanvaarding, hetzij qua goederen, hetzij qua waarde. »

Art. 12. L'article 80 du même Code est complété par l'alinéa suivant :

« Lorsque des œuvres d'art sont offertes en paiement conformément à l'article 83-3, le recouvrement des droits dont le paiement au moyen de ces œuvres d'art est proposé, est suspendu jusqu'à la fin des deux mois qui suivent le jour du refus ou le jour de l'acceptation si celle-ci n'est que partielle soit quant aux biens, soit quant à la valeur. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. In artikel 81 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1^o In het tweede lid worden tussen de woorden « artikel 80 » en « voorziene schorsing » de woorden « eerste lid, » ingevoegd ;

2^o Een derde lid wordt toegevoegd, luidend als volgt :

« Over de rechten waarvan de invordering met toepassing van artikel 80, tweede lid, wordt geschorst, is de intrest slechts verschuldigd in de mate waarin die rechten niet door de inbetalinggeving worden voldaan. »

Art. 13. A l'article 81 du même Code sont apportées les modifications suivantes :

1^o A l'alinéa 2, les mots « alinéa 1^{er} » sont insérés entre les mots « article 80 » et les mots « doit l'intérêt » ;

2^o Il est ajouté un troisième alinéa, rédigé comme suit :

« En ce qui concerne les droits dont le recouvrement a été suspendu par application de l'article 80, alinéa 2, l'intérêt n'est dû que dans la mesure où ces droits ne sont pas acquittés au moyen de la dation en paiement. »

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 14 luidt :

Art. 14. Een artikel 83-3, luidend als volgt, wordt in hetzelfde Wetboek ingevoegd :

« Art. 83-3. Ieder erfgenaam, legataris of begiftigde kan, mits hij daartoe civielrechtelijk bevoegd is, verzoeken de uit hoofde van de nalatenschap van een rijkswoner verschuldigde rechten geheel of ten dele te voldoen door de afgifte van kunstwerken waarvan de internationale faam door de minister van Financiën wordt erkend, op eensluidend advies van de bevoegde technische commissie bedoeld in de artikelen 7 tot 9 van het koninklijk besluit van 23 augustus 1933 met betrekking tot de Koninklijke Musea voor schone kunsten, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 14 september 1934 en 24 december 1934, of van de bevoegde commissie bedoeld in de artikelen 8 en 9 van het besluit van de Regent van 15 mei 1949 houdende organiek reglement der Koninklijke Musea voor kunst en geschiedenis, volgens de aard van het kunstwerk, en die voor de geheelheid in de nalatenschap aanwezig zijn of voor het geheel aan de overledene en/of aan zijn overlevende echtgenoot toebehoren. »

Deze uitzonderlijke wijze van betaling is afhankelijk gesteld van de aanvaarding door de minister van Financiën, op eensluidend advies van een commissie waarvan de Koning de opdracht, de bevoegdheid, de samenstelling en de werking bepaalt en die, inzonderheid, advies verstrekt over de in aanmerking te nemen geldwaarde.

Ieder kunstwerk dat ter betaling wordt afgegeven, wordt geacht te worden aangeboden voor de waarde die ervoor is aangegeven met het oog op de heffing van het successierecht. De erfgenaam, de legataris of de begiftigde die de aanvraag doet, kan deze waarde te allen tijde verminderen.

Het bewijs dat de ter betaling aangeboden goederen voor de geheelheid in de nalatenschap aanwezig zijn of voor de geheelheid aan de overledene en/of aan zijn overlevende echtgenoot toebehoren, mag worden geleverd door alle wettelijke middelen, met inbegrip van getuigenissen en vermoedens, maar met uitzondering van de eed.

Aanvullende regelingen in verband met de inbetalinggeving worden bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit bepaald. »

Art. 14. Un article 83-3 rédigé comme suit est inséré dans le même Code :

« Art. 83-3. Tout héritier, légataire ou donataire peut, s'il a sur le plan civil la capacité requise à cet effet, demander d'acquitter tout ou partie des droits, exigibles du chef de la succession d'un habitant du royaume, au moyen de la dation en paiement d'œuvres d'art qui, sur avis conforme de la commission technique compétente prévue par les articles 7 à 9 de l'arrêté royal du 23 août 1933, qui est relatif aux Musées royaux des beaux-arts, modifiés par les arrêtés royaux des 14 septembre 1934 et 24 décembre 1934, ou de la commission compétente visée aux articles 8 et 9 de l'arrêté du Régent du 15 mai 1949 portant règlement organique des Musées royaux d'art et d'histoire, selon la nature de l'œuvre d'art, sont reconnues par le ministre des Finances comme ayant une renommée »

internationale et qui dépendent pour la totalité de la succession ou qui appartiennent pour la totalité au défunt et/ou à son conjoint survivant.

Ce mode exceptionnel de paiement est subordonné à l'acceptation par le ministre des Finances, sur avis conforme d'une commission dont le Roi fixe la mission, la compétence, la composition et le fonctionnement et qui, notamment, donne un avis quant à la valeur en argent à prendre en considération.

Chaque œuvre d'art offert pour la dation en paiement est considérée comme étant offerte pour sa valeur déclarée pour la perception du droit de succession. L'héritier, le légataire ou le donataire, qui introduit la demande peut à tout moment réduire cette valeur.

La preuve que les biens offerts en paiement dépendent pour la totalité de la succession ou appartiennent pour la totalité au défunt et/ou à son conjoint survivant, peut être faite par toutes voies de droit, témoignages et présomptions compris, mais à l'exception du serment.

Des règles complémentaires relatives à la dation en paiement sont fixées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. »

A cet article, M. de Wasseige présente les amendements que voici :

« 1. A l'article 83-3 proposé par cet article, remplacer le membre de phrase :

« qui sur avis conforme de la commission technique compétente prévue par les articles 7 à 9 de l'arrêté royal du 23 août 1933, qui est relatif aux Musées royaux des beaux-arts, modifiés par les arrêtés royaux des 14 septembre 1934 et 24 décembre 1934, ou de la commission compétente visée aux articles 8 et 9 de l'arrêté du Régent du 15 mai 1949 portant règlement organique des Musées royaux d'art et d'histoire, selon la nature de l'œuvre d'art, sont reconnues par le ministre des Finances comme ayant une renommée internationale », par le texte suivant :

« qui, selon le lieu d'ouverture de la succession et, pour Bruxelles, la langue du déclarant, sont reconnues comme méritant de figurer dans le patrimoine culturel, soit par la Communauté flamande, soit par la Communauté française, soit par la Communauté germanophone, selon des procédures déterminées par chacune ».

« 1. In artikel 83-3, zoals voorgesteld door dit artikel, het zinsdeel :

« waarvan de internationale faam door de minister van Financiën wordt erkend, op eensluidend advies van de bevoegde technische commissie bedoeld in de artikelen 7 tot 9 van het koninklijk besluit van 23 augustus 1933 met betrekking tot de Koninklijke Musea voor schone kunsten, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 14 september 1934 en 24 december 1934, of van de bevoegde commissie bedoeld in de artikelen 8 en 9 van het besluit van de Regent van 15 mei 1949 houdende organiek reglement der Koninklijke Musea voor kunst en geschiedenis, volgens de aard van het kunstwerk, » te vervangen als volgt :

« die, volgens de plaats waar de nalatenschap openvalt en voor Brussel de taal van de aangever, erkend worden als waardevol genoeg om tot het cultureel erfgoed te behoren, hetzij door de Vlaamse Gemeenschap, hetzij door de Franse Gemeenschap, hetzij door de Duitstalige Gemeenschap, volgens door elk van hen bepaalde regels. »

« 2. Au premier alinéa de l'article 83-3 proposé par cet article, remplacer les mots « ou de la commission compétente visée » par les mots « ou du comité de section compétent visé. »

« 2. In het eerste lid van artikel 83-3, voorgesteld door dit artikel, de woorden « of van de bevoegde commissie » te vervangen door de woorden « of van het bevoegde sectiecomité. »

Le deuxième amendement concerne en fait une rectification matérielle.

La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, mon intervention concerne le problème de la dation d'œuvres d'art en paiement des droits de succession.

L'article 14 prévoit, à ce propos, une procédure en deux temps. En premier lieu, une commission technique apprécie la qualité artistique de l'œuvre et le ministre des Finances approuve la décision de la commission, agréée l'œuvre d'art et lui reconnaît une qualité de renommée internationale. Ensuite, une commission spéciale estime la valeur de l'œuvre d'art.

Il semble bien que le gouvernement ait perdu de vue que depuis plusieurs années, la Constitution a été modifiée et qu'en vertu de l'article 4 de la loi spéciale de réformes institutionnelles sont désormais de la compétence des communautés, les beaux-arts, le patrimoine culturel, les musées et les autres institutions scientifiques culturelles.

Par conséquent, le ministre des Finances est incompétent pour apprécier la valeur artistique d'une œuvre d'art et le point de savoir si elle constitue vraiment une œuvre de renommée internationale, de même que le Parlement national n'est plus compétent pour lui attribuer cette mission, celle-ci ayant été transférée aux communautés.

Il faut donc impérativement, sous peine de violer l'article 59bis de la Constitution et la loi de réformes institutionnelles, que cette matière soit de la compétence des communautés. En toute logique et par respect de la Constitution, nous devons dès lors modifier le texte proposé. Or, sur ce point, nous n'avons reçu aucune réponse satisfaisante du ministre.

Le Conseil d'Etat quant à lui est resté muet. Il n'a pas dit explicitement qu'en l'occurrence, c'était le ministre des Finances qui était compétent; il n'a pas dit non plus que ce ne pouvait pas être lui. Il a manqué ainsi à son devoir impératif, en vertu de la loi de réformes institutionnelles, qui est de donner un avis sur les compétences. Nous ne pouvons inférer de son omission une approbation du projet du gouvernement.

Il s'impose d'adopter cet amendement qui ne change en rien le fond du problème: la dation reste valable, mais l'approbation de la qualité artistique de l'œuvre dépend des communautés qui auront à préciser elles-mêmes les procédures pour y arriver. (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Grootjans.

De heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Justitie, Buitenlandse Handel en Institutionele Hervormingen — Mijnheer de Voorzitter, ik heb reeds in de commissie geantwoord op de argumenten van de heer de Wasseige.

Het gaat hier om fiscaliteit en dat is een materie waarvoor alleen de nationale overheid en de nationale wetgever bevoegd zijn. De Raad van State heeft ten aanzien daarvan trouwens geen enkele opmerking gemaakt. Het zou onaanvaardbaar zijn dat over een fiscale aftrek of een belasting van een betaling in natura moet worden beslist door de gemeenschappen die ter zake geen enkele budgettaire verantwoordelijkheid dragen.

Het amendement van de heer de Wasseige is ook om budgettaire redenen onaanvaardbaar in de mate dat de voorgestelde maatregelen niet worden beperkt tot kunstwerken met internationale faam maar nog worden uitgebreid tot alle kunstwerken die als waardevol genoeg worden erkend om tot het cultureel erfgoed van een gemeenschap te behoren.

De heer Van In. — Dat is zeer terecht.

De heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand. — Overigens is het voorstel van de heer de Wasseige om op het stuk van de inbetalinggeving zich — wat Brussel betreft — te houden aan de taal van de aangever, in de praktijk onuitvoerbaar. In een nalatenschap kunnen er verscheidene aangevers en verscheidene aangiften zijn en bovendien zijn de aangevers niet noodzakelijkerwijs dezelfde als de eigenaar van het kunstwerk.

Mijnheer de Voorzitter, tot daar wat ik meende te moeten in herinnering brengen naar aanleiding van de uiteenzetting van de heer de Wasseige van daarnet. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. de Wasseige. — J'estime que le ministre se trompe, monsieur le Président.

M. le Président. — Je peux comprendre que vous ne partagiez pas son point de vue, monsieur de Wasseige; cependant, il ne s'agit plus d'un débat de commission.

Nous passons au vote sur votre amendement.

— Il est procédé au vote nominatif sur le premier amendement de M. de Wasseige à l'article 14.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het eerste amendement van de heer de Wasseige bij artikel 14.

141 membres sont présents.

141 leden zijn aanwezig.

82 votent non.

82 stemmen neen.

51 votent oui.

51 stemmen ja.

8 s'abstiennent.

8 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Février, Flagothier, François, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Tilquin, Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Van-geel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyster, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeers, Féris, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Debusséré, Delmotte, Eicher, Gijs, R. Maes et Poulain.

M. le Président. — Le deuxième amendement de M. de Wasseige à l'article 14 tend, je le rappelle, à remplacer les mots « ou de la commission compétente visée » par les mots « ou du comité de section compétent visé ».

De heer de Wasseige stelt voor de woorden « of van de bevoegde commissie » te vervangen door de woorden « of van het bevoegde sectiecomité ».

Il s'agit en réalité, de la rectification d'une erreur matérielle, monsieur le ministre.

Cette rectification paraît justifiée et je propose au Sénat de l'adopter. (*Assentiment.*)

M. de Wasseige. — Je vous remercie, monsieur le Président.

M. le Président. — Je mets donc aux voix l'article 14 ainsi modifié.

Ik breng het aldus gewijzigd artikel 14 in stemming

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Artikel 15 luidt :

Art. 15. Artikel 136 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met het volgende lid :

« Wanneer met toepassing van artikel 83-3 successierechten voldaan zijn door de afgifte van roerende goederen kan een teruggave enkel in geld geschieden. »

Art. 15. L'article 136 du même Code est complété par l'alinéa suivant :

« Lorsque les droits de succession ont été acquittés au moyen de la dation en paiement de biens meubles par application de l'article 83-3, la restitution ne peut avoir lieu qu'en espèces. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. Artikel 137 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met het volgende lid :

« Wanneer, overeenkomstig artikel 83-3, een aanbod tot inbetalinggeving wordt gedaan, gaat de in het eerste lid, 1^o, bedoelde termijn slechts in, ten aanzien van de sommen die niet door de inbetalinggeving zijn voldaan ingevolge weigering of gedeeltelijke aanvaarding van het aanbod, vanaf de dag waarop het aanbod wordt geweigerd, of maar gedeeltelijk wordt aanvaard, hetzij qua goederen, hetzij qua waarde. »

Art. 16. L'article 137 du même Code est complété par l'alinéa suivant :

« Lorsqu'une offre de dation en paiement est faite conformément à l'article 83-3, le délai prévu à l'alinéa 1^{er}, 1^o, ne prend cours, en ce qui concerne les sommes qui ne sont pas acquittées par suite du refus ou de l'acceptation partielle de l'offre, qu'à compter du jour où l'offre est refusée ou est acceptée seulement pour partie soit quant aux biens, soit quant à la valeur. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17. In artikel 3, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 118 van 23 december 1982 betreffende de oprichting van tewerkstellingszones, worden de woorden « drie jaar » vervangen door de woorden « vijf jaar ».

Art. 17. Dans l'article 3, alinéa 2, de l'arrêté royal n° 118 du 23 décembre 1982 relatif à la création de zones d'emploi, les mots « trois ans » sont remplacés par les mots « cinq ans ».

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Bij wijze van amendement stellen de heren Debusséré en Van In voor volgend nieuw artikel 17bis in te lassen :

« *Art. 17bis.* In artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1983, houdende tijdelijke bepalingen inzake de belasting over de toegevoegde waarde, worden geschrapt de woorden « tot 31 december 1985. »

« *Art. 17bis.* A l'article 1^{er} de l'arrêté royal du 23 décembre 1983 contenant des dispositions temporaires en matière de taxe sur la valeur ajoutée, les mots « jusqu'au 31 décembre 1985 » sont supprimés. »

Het woord is aan de heer Debusséré.

De heer Debusséré. — Mijnheer de Voorzitter, dit amendement strekt ertoe de BTW in de bouwrijverheid op 6 pct. te houden ook na december 1985.

De heer Van In. — Eindelijk !

De heer Debusséré. — Ik vraag in naam van de honderdduizenden werknemers en werkgevers, in naam van de tienduizenden die nog wensen te bouwen en in naam van 's lands economie dit amendement goed te keuren. Dit zal tevens het bewijs leveren dat er een verschil is tussen woorden en daden. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Grootjans.

De heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand. — Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn uiteenzetting in de algemene bespreking waarin ik heb doen gelden dat de regering het overleg met de bouwsector volop voorbereidt. Het is bijgevolg

misschien niet zo verstandig die besprekingen te willen doorkruisen met enig initiatief. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heren Debusseré en Van In.

Nous passons au vote sur l'amendement de MM. Debusseré et Van In.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

140 leden zijn aanwezig.

140 membres sont présents.

81 stemmen neen.

81 votent non.

50 stemmen ja.

50 votent oui.

9 onthouden zich.

9 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléry, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Février, Flagothier, François, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Tilquin, Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Debusseré, de Clippele, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeers, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lowis, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenhove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Delmotte, Eicher, Friederichs, Gijs, Luyten, R. Maes et Poulain.

De Voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer Friederichs. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden omdat ik vertrouwen heb in de regering en dus ook de conferentie van 25 juni aanstaande wens af te wachten. Ik hoop dat de maatregel van 6 pct. BTW in de bouwsector zal worden verlengd na 1985.

De heer Luyten. — Ik ben afgesproken met staatssecretaris Waltniel, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Artikel 18 luidt :

Art. 18. § 1. De artikelen 1, 7 en 8 zijn van toepassing met ingang van het aanslagjaar 1987.

De artikelen 11 tot 16 zijn van toepassing op de nalatenschappen die openvallen vanaf de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van het met toepassing van artikel 14 uitgevaardigde koninklijk besluit tot vaststelling van de regels in verband met de afgifte van goederen ter betaling van successierechten;

§ 2. Voor het aanslagjaar 1987 wordt de in het nieuwe artikel 80bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bedoelde verhogingscoëfficiënt beperkt tot 2 pct.

Art. 18. § 1^{er}. Les articles 1^{er}, 7 et 8 sont applicables à partir de l'exercice d'imposition 1987.

Les articles 11 à 16 sont applicables aux successions ouvertes à partir de la publication au *Moniteur belge* de l'arrêté royal fixant des règles pour la dation de biens en paiement des droits de succession, pris en application de l'article 14.

§ 2. Pour l'exercice d'imposition 1987, le coefficient d'augmentation prévu par le nouvel article 80bis du Code des impôts sur les revenus est limité à 2 p.c.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 85 luidt :

HOOFDSTUK VI. — Bescherming van personen die schuldeiser en schuldenaar zijn van sommige openbare besturen en instellingen van openbaar nut

Art. 85. § 1. De opeisbaarheid van de schuldvorderingen van de Staat uit hoofde van de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de belasting der niet-verblijfhouders en de belasting over de toegevoegde waarde, en de opeisbaarheid van de schuldvorderingen van de Rijksdienst voor sociale zekerheid en van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen worden opgeschort zo de schuldenaar, natuurlijke persoon of privaatrechtelijke rechtspersoon wegens werken, leveringen of diensten, een schuldvordering of schuldvorderingen die onbetwistbaar zijn, opeisbaar en vrij van elke verbintenis ten aanzien van derden op de Staat bezit of op de instellingen van openbaar nut bedoeld bij de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbare nut, die de Koning bij een in Ministeraad overlegd besluit aanwijst.

De opschorting van de op eisbaarheid mag slechts geschieden ten belope van de bedragen van de schuldvordering of van de schuldvorderingen van de natuurlijke of rechtspersoon die schuldenaar is.

§ 2. De moratoire interesten betreffende de schuldvorderingen van de Staat, van de Rijksdienst voor sociale zekerheid en van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen lopen door, maar de opeisbaarheid ervan wordt opgeschort zolang de opeisbaarheid van de hoofdsom geschorst is. De boeten en verhogingen die zijn opgelegd als sanctie wegens vertraging in de betalingen, zullen niet verschuldigd zijn.

§ 3. De verjaring voor de invordering van de in paragraaf 1 bedoelde schuldvorderingen van de Staat, van de Rijksdienst voor sociale zekerheid en van het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, wordt geschorst zolang de opeisbaarheid van die schuldvorderingen opgeschort is met toepassing van dit artikel.

§ 4. De bepalingen voorzien in de paragrafen 1 tot 3 zijn, onder dezelfde voorwaarden, van toepassing op de opeisbaarheid van de schuldvorderingen van de Nationale Hulpkas voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen en van de vrije sociale-verzekeringsfondsen voor zelfstandigen, erkend binnen het raam van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen.

CHAPITRE VI. — Protection des personnes créancières et débitrices de certains pouvoirs publics et organismes d'intérêt public

Art. 85. § 1^{er}. L'exigibilité des créances de l'Etat au titre de l'impôt des personnes physiques, de l'impôt des sociétés, de l'impôt des non-

résidents et de la taxe sur la valeur ajoutée et l'exigibilité des créances de l'Office national de sécurité sociale et de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants sont suspendues dans le cas où le débiteur, personne physique ou personne morale de droit privé, possède une ou des créances certaines, exigibles et libres de tout engagement à l'égard des tiers, dont lui sont redevables, en raison de travaux, de fournitures ou de services, l'Etat ou les organismes d'intérêt public visés par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, que le Roi désigne par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

La suspension de l'exigibilité ne peut intervenir qu'à concurrence des montants de la ou des créances de la personne physique ou morale débitrice.

§ 2. Les intérêts moratoires relatifs aux créances de l'Etat et à celles de l'Office national de sécurité sociale et de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants continuent à courir, mais leur exigibilité est suspendue pendant le même temps que celle du principal. Les amendes et pénalités qui sont les sanctions de retards de paiement ne seront pas dues.

§ 3. La prescription pour le recouvrement des créances de l'Etat, de l'Office national de sécurité sociale et de l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, visées au paragraphe 1^{er}, est suspendue aussi longtemps que l'exigibilité de ces créances est suspendue en application du présent article.

§ 4. Les dispositions prévues aux paragraphes 1^{er} à 3 s'appliquent, dans les mêmes conditions, à l'exigibilité des créances de la Caisse nationale auxiliaire d'assurances sociales pour travailleurs indépendants et des caisses libres d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, agréées dans le cadre de l'arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants.

MM. de Wasseige et Paque présentent l'amendement que voici :

« Au § 1^{er} de cet article, après les mots « personne morale de droit privé » ajouter les mots « province, commune, agglomération, association de communes, intercommunale publique, organisme d'intérêt public, personne morale de droit public. »

« In § 1 van dit artikel, na de woorden « privaatrechtelijke rechtspersoon » toe te voegen de woorden « provincie, gemeente, agglomeratie, vereniging van gemeenten, openbare intercommunale, instelling van openbaar nut, publiekrechtelijke rechtspersoon. »

La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, l'article 85 prévoit que le créancier de l'Etat, s'il est une personne de droit privé, peut obtenir la suspension d'un certain nombre de dettes qu'il a contractées envers l'Etat ou la sécurité sociale.

L'amendement que nous avons déposé vise à considérer qu'il s'agit non seulement des personnes morales ou des sociétés de droit privé, mais également des organismes publics, par exemple les provinces, les communes, les associations de communes, les intercommunales, ou d'autres organismes d'intérêt public.

On ne voit pas pourquoi il faudrait accorder, d'une certaine manière, un privilège aux entreprises privées sans donner le même avantage aux organismes publics. En effet, l'Etat impose par ailleurs aux communes et aux provinces des plans de restructuration draconiens et on connaît les difficultés de trésorerie dans lesquelles se trouvent les communes, les provinces et d'autres organismes publics tels que les CPAS, en raison même des retards de paiement de l'Etat, c'est-à-dire quand eux-mêmes sont dans la situation de créanciers indubitables de l'Etat.

Certes, le ministre nous a dit qu'il fallait procéder pas à pas et non d'un seul coup. Mais pourquoi alors viser les seules entreprises privées et non les entreprises publiques? On aurait très bien pu faire le clivage autrement.

Telle est la portée de l'amendement. Tous ceux qui sont confrontés avec le problème des finances communales et d'équilibre des CPAS admettront le bien-fondé de cet amendement. (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Grootjans.

De heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand. — Mijnheer de Voorzitter, tijdens mijn uiteenzetting in de algemene bespreking heb ik aangetoond waarom de regering gemeend heeft voorlopig het terrein te moeten afbakenen zoals zij dat in het wetsontwerp heeft gedaan.

De Voorzitter. — Ik breng het amendement van de heer de Wasseige in stemming.

Je mets aux voix l'amendement de M. de Wasseige.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

138 membres sont présents.

138 leden zijn aanwezig.

81 votent non.

81 stemmen neen.

48 votent oui.

48 stemmen ja.

9 s'abstiennent.

9 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Deleecq, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Février, Flagothier, Friederichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Tilquin, Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Boel, Capoen, Mme Coorens, M. De Bremaeker, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeers, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Minet, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Debussère, Delmotte, Eicher, Gijs, R. Maes, Péciaux et Poulain.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 85 in stemming.

Je mets aux voix l'article 85.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 86 luidt :

Art. 86. De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit :

1° Onder welke voorwaarden een in artikel 85 bedoelde schuldverdring onbetwistbaar, opeisbaar en vrij van elke verbintenis ten aanzien van derden wordt geacht;

2° De vormen die kunnen worden opgelegd wanneer de persoon van privaat recht de in artikel 85 bedoelde opschorting aanvraagt, alsook de voorwaarden die aan de aanvrager kunnen worden opgelegd inzake goede faam wat zijn betalingsverplichtingen betreft;

3° Onder welke voorwaarden de Staat, de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen en de sociale-verzekeringsfondsen beoogd in artikel 85, paragrafen 1 en 4, wanneer zij een schuldvordering bezitten waarvan de opeisbaarheid krachtens artikel 85 opgeschort is, rechtstreeks bij de Staat of de instelling van openbaar nut die schuldenaar is, de betaling in hoofdsom, interesten, boeten en verhogingen kunnen opeisen van de sommen verschuldigd wegens werken, leveringen of diensten.

Art. 86. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres :

1° Les conditions dans lesquelles une créance visée à l'article 85 peut être réputée certaine, exigible et libre de tout engagement à l'égard des tiers;

2° Les formes qui peuvent être requises lorsque la personne de droit privé demande la suspension visée à l'article 85, ainsi que les conditions qui peuvent être exigées du demandeur en matière d'honorabilité quant à ses obligations financières;

3° Les conditions dans lesquelles l'Etat, l'Office national de sécurité sociale, l'Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants et les caisses d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, visées à l'article 85, paragraphes 1^{er} et 4, lorsqu'ils possèdent une créance dont l'exigibilité est suspendue en vertu de l'article 85, peuvent réclamer directement à l'Etat ou à l'organisme d'intérêt public débiteur, le paiement en principal, intérêts, amendes et pénalités de la dette due en raison de travaux, de fournitures ou de services.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 87. De vordering van de betaling beoogd bij artikel 86, 3°, geldt als beslag onder derden lastens de Staat of de instelling van openbaar nut die schuldenaar is.

Art. 87. La réclamation du paiement visée à l'article 86, 3°, vaut saisie-arrêt entre les mains de l'Etat ou de l'organisme d'intérêt public débiteur.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 88. De Koning bepaalt de datum waarop de artikelen 85 tot 87 in werking treden.

Art. 88. Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur des articles 85 à 87.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 89 luidt:

HOOFDSTUK VII. — *Andere maatregelen*

Art. 89. § 1. Ongeacht de thans geldende wettelijke statutaire bepalingen is dit artikel van toepassing op de openbare kredietinstellingen, met name de ASLK, de Nationale Maatschappij voor krediet aan de nijverheid, het Centraal Bureau voor hypothecair krediet, het Nationaal Instituut voor landbouwkrediet, de Nationale Kas voor beroepskrediet en het Gemeentekrediet van België.

§ 2. Op het gedeelte van het passief van de balans per 31 december van het voorgaande jaar dat als vreemde middelen onder vorm van deposito's, kasbons en obligaties kan worden beschouwd, wordt jaarlijks door de onder § 1 vermelde instellingen een waarborgpremie van 0,2 per duizend betaald.

Deze premie wordt gestort aan de Schatkist.

Dit percentage kan bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit worden aangepast aan de evolutie van de voorwaarden van het stelsel van de depositoverzekering binnen de sector van de privé-kredietinstellingen.

§ 3. De onder § 1 vermelde instellingen met uitzondering van het Gemeentekrediet, betalen jaarlijks een minimum-kapitaalvergoeding van 1 pct. op de eigen middelen. In de mate dat deze rechtstreeks of onrecht-

streeks toekomen aan de Staat wordt dit percentage aan de Schatkist gestort.

Dit percentage kan worden gewijzigd bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit om het aan te passen aan de evolutie van de gemiddelde kapitaalvergoeding binnen de sector van de privé-kredietinstellingen.

§ 4. De Koning bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van de maatregelen vervat in dit artikel.

§ 5. De Koning wordt ertoe gemachtigd desgevallend de statuten van de kredietinstellingen te wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit artikel.

CHAPITRE VII. — *Autres mesures*

Art. 89. § 1^{er}. Nonobstant les dispositions légales et statutaires actuellement en vigueur cet article est applicable aux institutions publiques de crédit, à savoir la CGER, la Société nationale de crédit à l'industrie, l'Office central de crédit hypothécaire, l'Institut national de crédit agricole, la Caisse nationale de crédit professionnel et le Crédit communal de Belgique.

§ 2. Les organismes mentionnés sub § 1^{er} paient annuellement une prime de garantie de 0,2 pour mille sur la partie du passif du bilan du 31 décembre de l'année précédente, partie qui peut être considérée comme moyens étrangers sous forme de dépôts, bons de caisse et obligations.

Cette prime est versée au Trésor.

Ce pourcentage pourra être adapté par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, à l'évolution des conditions du système de garantie de dépôts dans le secteur des organismes privés de crédit.

§ 3. Les organismes mentionnés sub § 1^{er}, à l'exclusion du Crédit communal, paient annuellement une rémunération minimale de capital de 1 p.c. sur les moyens propres. Dans la mesure où ces moyens propres reviennent directement ou indirectement à l'Etat, ce pourcentage sera versé au Trésor.

Ce pourcentage pourra être modifié par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres afin de l'adapter à l'évolution de la rémunération moyenne du capital dans le secteur des organismes privés de crédit.

§ 4. Le Roi détermine les modalités d'exécution des mesures contenues dans cet article.

§ 5. Le Roi est autorisé à modifier, le cas échéant, les statuts des organismes de crédit afin de les mettre en concordance avec les dispositions de cet article.

De heren De Bremaeker en De Smeyter stellen volgend amendement voor:

« Dit artikel te doen vervallen. »

« Supprimer cet article. »

Het woord is aan de heer De Bremaeker.

De heer De Bremaeker. — Mijnheer de Voorzitter, ofschoon de minister van Financiën in zijn antwoord gezegd heeft dat het niet de bedoeling was de openbare en de privé-kredietinstellingen gelijk te schakelen, maar wel veeleer te streven naar een zeker parallelisme, stellen wij toch voor artikel 89 te doen vervallen. Wij hebben hiervoor drie gegronde redenen.

Ten eerste, vervullen de openbare kredietinstellingen taken waarvoor de financiële privé-sector aanvankelijk geen interesse had. In de verantwoording van ons amendement, dat in uw bezit is, zijn voorbeelden opgegeven die gelden voor de ASLK, de Nationale Maatschappij voor krediet aan de nijverheid, het Centraal Bureau voor hypothecair krediet, het Nationaal Instituut voor landbouwkrediet, de Nationale Kas voor beroepskrediet en het Gemeentekrediet van België.

Ten tweede, hebben de openbare kredietinstellingen ruimere doelstellingen dan loutere « winstmaximalisatie ». De doelstellingen van de openbare kredietinstellingen hebben een sociaal karakter en hun opdrachten hebben meer te maken met het algemeen belang.

Ten derde, zijn de taken van de openbare kredietinstellingen veel strakker afgelijnd dan die van de privé-kredietinstellingen. De openbare kredietinstellingen zijn ook veel minder onderhevig geweest aan branchevervaging. (*Applaus op de socialistische banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Grootjans.

De heer Grootjans, Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Middenstand. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben tijdens mijn uiteenzetting in de algemene bespreking ingegaan op de argumenten van de heer De Bremaeker. Ik vraag aan de Senaat hem niet te volgen in zijn voorstel.

De Voorzitter. — Ik breng het amendement van de heren De Bremaeker en De Smeyter in stemming.

Je mets aux voix l'amendement de MM. De Bremaeker et De Smeyter.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

137 membres sont présents.

137 leden zijn aanwezig.

83 votent non.

83 stemmen neen.

47 votent oui.

47 stemmen ja.

7 s'abstiennent.

7 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Février, Flagothier, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pedé, Edg. Peetermans, Poma, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Tilquin, Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborgh, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Boel, Capoen, Mme Coorens, M. De Bremaeker, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeers, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenbove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Debusséré, Delmotte, Eicher, R. Maes et Poulain.

De Voorzitter. — De heer Debusséré stelt volgend amendement voor :

« A. In § 1 van dit artikel te doen vervallen de woorden « en het Gemeentekrediet van België ».

B. In § 3, eerste lid, van hetzelfde artikel te doen vervallen de woorden « met uitzondering van het Gemeentekrediet ».

« A. Au § 1^{er} de cet article, supprimer les mots « et le Crédit communal de Belgique ».

B. Au § 3, alinéa premier, du même article, supprimer les mots « à l'exclusion du Crédit communal. »

Het woord is aan de heer Debusséré.

De heer Debusséré. — Ik verwijs naar de schriftelijke verantwoording van mijn amendement, mijnheer de Voorzitter.

M. le Président. — MM. de Wasseige et Paque présentent l'amendement que voici :

« A. In § 1 van dit artikel de woorden « en het Gemeentekrediet van België » te doen vervallen. »

A. Au § 1^{er} « de cet article supprimer les mots « et le Crédit communal de Belgique. »

Cet amendement est identique à celui qu'à proposé M. Debusséré.

La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Je me réfère à la justification écrite de cet amendement.

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'amendement de M. Debusséré et sur l'amendement A de MM. de Wasseige et Paque.

Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer Debusséré en over het amendement A van de heren de Wasseige en Paque.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

134 membres sont présents.

134 leden zijn aanwezig :

80 votent non.

80 stemmen neen.

48 votent oui.

48 stemmen ja.

6 s'abstiennent.

6 onthouden zich.

En conséquence les amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Deleek, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Février, François, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pedé, Edg. Peetermans, Poma, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Tilquin, Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborgh, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Boel, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, Debusséré, de Clippele, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeers, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke, Hubin, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lowis, Mme N. Maes, MM. Marmenout, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenbove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Delmotte, Luyten, R. Maes et Poulain.

M. le Président. — Au même article 89, MM. de Wasseige et Paque proposent également les amendements que voici :

« B. Au § 2, alinéa premier, de cet article, remplacer les mots « moyens étrangers » par le mot « dettes ».

C. Compléter le § 2, premier alinéa, par le texte suivant :

« Cette prime n'est pas due sur les moyens qui sont la contrepartie d'obligations résultant du caractère même de ces institutions. »

D. Compléter le § 3, premier alinéa, par le texte suivant :

« Cette rémunération n'est pas due sur les moyens propres correspondant aux obligations résultant du caractère public de ces institutions. »

« B. In § 2, eerste lid, van dit artikel de woorden « vreemde middelen » te vervangen door het woord « schulden ».

C. Paragraaf 2, eerste lid, aan te vullen als volgt :

« Deze premie is niet verschuldigd op de fondsen die de tegenprestatie vormen voor de verplichtingen die uit de aard zelf van de instellingen voortvloeien. »

D. Paragraaf 3, eerste lid, aan te vullen als volgt :

« De vergoeding is niet verschuldigd op de eigen middelen die overeenstemmen met de verplichtingen die uit het openbaar karakter van die instellingen voortvloeien. »

La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, je défendrai successivement nos trois amendements B, C et D, à l'article 89.

Le premier est un amendement de forme puisqu'il propose de remplacer les mots « moyens étrangers » en français et « vreemde middelen » en flamand par le mot « dettes » en français et « schulden » en néerlandais.

En effet, la loi sur les normes comptables et la quatrième directive européenne ont précisé les termes qui doivent être utilisés. Le terme « vreemde middelen » est d'ailleurs mal traduit en français par « moyens étrangers ». Il faudrait dire « fonds de tiers ».

Je pense que, dans une loi telle que celle-ci, nous devons utiliser les termes qui figurent dans les normes comptables et donc actuellement dans tous les bilans des entreprises.

On peut considérer qu'il s'agit d'une correction de forme et je ne demande pas le vote, pour autant que le ministre admette qu'il s'agit bien d'une telle correction.

J'en viens aux deux amendements suivants.

Le projet du gouvernement prévoit pour les institutions publiques de crédit, qu'une prime sera prélevée et due au Trésor en compensation de la garantie de l'Etat et — c'est un deuxième élément — qu'un pourcentage sur les moyens propres sera également prélevé au profit du Trésor pour compenser d'une certaine manière ce que les institutions privées de crédit paient à leurs actionnaires, l'Etat étant censé être l'actionnaire des institutions publiques de crédit, sauf pour ce qui concerne le Crédit communal, dont, on le sait, les actionnaires sont les communes.

Je ne partage pas les vues du gouvernement sur ce point, car ces institutions ont des fonctions propres qui leur sont imposées par le législateur et qui sont moins rémunératrices que les placements et les interventions du secteur privé. Ces entreprises publiques ne spéculent pas sur le franc belge, ne placent pas de capitaux à l'étranger... (*exclamations sur les bancs du CVP*), ...ne jouent pas comme peuvent le faire librement les entreprises privées.

Il faudrait, me semble-t-il, admettre au minimum que ces prélèvements, primes et rémunérations sur les moyens propres ne doivent pas être appliqués sur la partie qui est la contrepartie d'obligations résultant du statut et du caractère même de ces institutions.

Telle est la portée des amendements C et D. (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

M. le Président. — La parole est à M. Grootjans, ministre.

M. Grootjans, Vice-Premier ministre et ministre des Finances et des Classes moyennes. — Monsieur le Président, M. de Wasseige propose de remplacer les mots « moyens étrangers » par le mot « dettes ». Je me permets de signaler au Sénat qu'en matière financière, le terme approprié est bien « moyens étrangers » ou « fonds de tiers » et non pas « dettes ».

Le C et le D de l'amendement prévoient que la prime et la rémunération ne sont pas dues sur les moyens qui sont la contrepartie d'obligations résultant du caractère même des institutions.

Comme je l'ai déjà expliqué lors de l'examen des amendements précédents, la prime de garantie est due sur l'ensemble des moyens couverts par la garantie de l'Etat. L'utilisation faite de ces moyens n'affecte en aucune manière la garantie qui les couvre.

Quant à la rémunération des moyens propres, le niveau en a été fixé en tenant spécifiquement compte des obligations résultant du caractère public des institutions.

Pour ces diverses raisons, je demande au Sénat de rejeter les amendements de M. de Wasseige.

M. le Président. — La parole est à M. de Wasseige.

M. de Wasseige. — Monsieur le Président, le ministre n'accepte pas le mot « dettes » qui figure pourtant dans les normes comptables et je m'en étonne. De toute manière, je demande que, dans le texte français, on emploie les termes « fonds de tiers », car personne ne comprendrait le sens des mots « moyens étrangers » dans ce contexte. M. le ministre Hatry, ici présent, pourra certainement nous le confirmer.

M. le Président. — Nous passons au vote sur les amendements B, C et D de MM. de Wasseige et Paque à l'article 89.

Wij gaan over tot de stemming over de amendementen B, C en D van de heren de Wasseige et Paque bij artikel 89.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

138 membres sont présents.

138 leden zijn aanwezig.

96 votent non.

96 stemmen neen.

35 votent oui.

35 stemmen ja.

7 s'abstiennent.

7 onthouden zich.

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, Debusseré, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, de Clippele, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Deleecq, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Draulans, Février, Flagothier, François, Friedrichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lowis, Lutgen, Luyten, Mme N. Maes, M. Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, P. Peeters, W. Peeters, Poma, Rutton, Smeers, Mme Smittt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Thys, Tilquin, Uyttendaele, Van Daele, Vandekerckhove, Vandenaabeele, Van den Broeck, Vandenhoute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van In, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Basecq, Boel, Capoen, Mme Coorens, M. De Bremaeker, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Donnay, Egelmeeers, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Holsbeke,

Hubin, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Marmenout, Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Mme Remy-Oger, MM. Seeuws, Toussaint, Trussart, Vandenhove, Van der Elst, Van Der Niepen, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Delmotte, Eicher, R. Maes, Poulain et Mme Saive-Boniver.

M. le Président. — Je mets l'article 89 aux voix.

Ik breng artikel 89 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Artikel 94 luidt :

Art. 94. § 1. Het beschikbaar saldo van de dotaties-subsidies toegekend aan de Brusselse Gewestraad, afgeschaft door de wet van 19 juli 1977 tot wijziging van de wet van 1 augustus 1974 tot oprichting van gewestelijke instellingen ter voorbereiding van de toepassing van artikel 107^{quater} van de Grondwet, uitgetrokken op de kredieten van de begroting van het ministerie van het Brusselse Gewest voor de jaren 1977, 1978, 1979, 1980, 1981 en 1982 wordt aan de Schatkist teruggestort.

Dit saldo wordt toegewezen aan de begroting van het ministerie van het Brusselse Gewest voor 1985.

De terugvordering ervan geschiedt op dezelfde wijze als de directe belastingen door de bevoegde ontvanger van het Rijk.

Het roerend bezit wordt ter beschikking gesteld van het ministerie van het Brusselse Gewest.

De terugvordering ervan geschiedt op dezelfde wijze als de directe belastingen door de bevoegde ontvangst van het ministerie van Financiën.

§ 2. De archieven van de genoemde Raad komen toe aan het Algemeen Rijksarchief.

§ 3. De Koning regelt het statuut van het personeel van de Brusselse Gewestraad dat in dienst was op 27 juli 1977. De wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en geestelijke pensioenen, is van toepassing op dit personeel.

Art. 94. § 1^{er}. Le solde disponible des dotations-subsidions octroyées au Conseil régional bruxellois, supprimé par la loi du 19 juillet 1977 modifiant la loi du 1^{er} août 1974 créant des institutions régionales à titre préparatoire en application de l'article 107^{quater} de la Constitution, sur les crédits inscrits au budget du ministère de la Région bruxelloise pour les années 1977, 1978, 1979, 1980, 1981 et 1982, est restitué au Trésor de l'Etat.

Ce solde est affecté au budget du ministère de la Région bruxelloise pour 1985.

Le recouvrement en est poursuivi comme en matière de contributions directes par le receveur compétent de l'Etat.

Les avoirs mobiliers sont mis à la disposition du ministère de la Région bruxelloise.

Le recouvrement en est poursuivi comme en matière de contributions directes par le receveur compétent du ministère des Finances.

§ 2. Les archives dudit Conseil sont versées aux Archives générales du royaume.

§ 3. Le Roi règle le statut du personnel du Conseil régional bruxellois qui était en fonction le 27 juillet 1977. La loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques est applicable à ce personnel.

Nous passons au vote de l'article 94 dont, par voie d'amendement, M. Lepaffe demande la suppression.

Wij gaan over tot de stemming over artikel 94 waarvan, bij wijze van amendement, de heer Lepaffe de schrapping voorstelt.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'article 94 du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over artikel 94 van het ontwerp van wet.

139 membres sont présents.

139 leden zijn aanwezig.

82 votent oui.

82 stemmen ja.

49 votent non.

49 stemmen neen.

8 s'abstiennent.

8 onthouden zich.

En conséquence, l'article 94 est adopté.

Derhalve is artikel 94 aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. Aerts, Akkermans, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Dalem, De Bondt, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, De Cooman, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Doumont, Février, Flagothier, François, Friedrichs, Geens, Gerits, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kenens, Kevers, Lagae, Lagneau, Lahaye, Lutgen, Mainil, Nicolas, Noerens, Pede, Edg. Peetermans, Poma, Pouillet, Rutten, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Tilquin, Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhoute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Weckx, Windels, Wintgens et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Basecq, Belot, Boel, Capoen, Mme Coorens, MM. De Bremaeker, de Clippele, Deleek, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Smeyster, de Wasseige, Donnay, Draulans, Egelmeeers, Geldolf, Goossens, Grosjean, Hamelle, Hiernaux, Hismans, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, M. Marmenout, Mme Mayence-Goossens, MM. Moureaux, Mouton, Op 't Eynde, Paque, P. Peeters, W. Peeters, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenhove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Van Roye et Vercaigne.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. De Baere, de Bruyne, Debussère, Delmotte, Eicher, Gijs, R. Maes et Poulain.

De Voorzitter. — Dames en heren, wij zijn aan het einde gekomen van de behandeling van de artikelen waarover de commissie voor de Financiën verslag heeft uitgebracht, met uitzondering van de artikelen 1 en 7. Deze laatste zullen, zoals afgesproken, dinsdag te 14 uur aan de orde komen, evenals de artikelen behandeld in het verslag van de commissie voor de Justitie.

De Senaat vergadert opnieuw morgen vrijdag 14 juni 1985 te 14 uur.

Le Sénat se réunira demain vendredi 14 juin 1985 à 14 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten te 18 u. 10 m.)

(La séance est levée à 18 h 10 m.)